

Onsdag den 10. februar 2021 (D)

1

65. møde

Onsdag den 10. februar 2021 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til social- og ældreministeren af:

Mette Thiesen (NB)

Hvad mener ministeren om, at servicelovens § 109 sikrer, at kvinder, der udsættes for vold, kan få hjælp til både dem selv og deres børn, men at mænd i samme situation ikke nævnes med et eneste ord i paragraffen?

(Spm. nr. S 846).

2) Til social- og ældreministeren af:

Marie Krarup (DF)

Hvad vil ministeren, der jo også har ansvaret for en del af familiepolitikken i Danmark, gøre, for at det kan blive mere attraktivt for danskerne at få børn, så vi kan afbøde det fald i befolkningstilvækst, som ifølge EU-statistik er på vej?

(Spm. nr. S 862, skr. begr.).

3) Til social- og ældreministeren af:

Stén Knuth (V)

Synes ministeren ikke, at udspillet »Børnene Først« er problematisk i relation til menneskerettighedskonventionen, når udspillet lægger op til, at biologiske forældre til anbragte børn kan miste enhver ret til at få deres børn tilbage i deres varetægt, også selv om deres kapacitet til at varetage forælderrollen udvikler sig i en positiv retning?

(Spm. nr. S 866).

4) Til social- og ældreministeren af:

Stén Knuth (V)

Vil ministeren kommentere det sidste afsnit i det notat, som Institut for Menneskerettigheder har sendt til Folketingets Social- og Indenrigsudvalg den 5. februar 2021 vedrørende udspillet »Børnene Først«, om, at adoptioner kun kan ske, hvis det er foreneligt med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention?

(Spm. nr. S 867).

5) Til sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF)

Hvordan vil ministeren sikre ordentlige forhold for vordende forældre og fødende på landets hospitaler?

(Spm. nr. S 855).

6) Til sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF)

Hvordan vil ministeren sikre, at der kommer øget fokus på diagnosticering og behandling af andre sygdomme end covid-19, og vil ministeren eksempelvis overveje at oprette et sundhedsøkonomisk råd til dette formål?

(Spm. nr. S 857).

7) Til transportministeren af:

Mette Thiesen (NB)

Mener ministeren, det er hensigtsmæssigt, at de danske skatteborgere opkræves ekstra for muslimske helligdage, fordi de regnes som særlige i de offentlige transportudbud i Danmark?

(Spm. nr. S 840).

8) Til transportministeren af:

Marcus Knuth (KF)

Mener ministeren, at der bør gribes ind, hvis en kommune ikke efterlever forvaltningsregler og god forvaltningsskik i etableringen af infrastrukturprojekter, der kan have skadelige virkninger på et Natura 2000-område såsom en unik dansk ådal?

(Spm. nr. S 853).

9) Til transportministeren af:

Morten Messerschmidt (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at den netop offentliggjorte opdaterede vvm-undersøgelse for Frederikssundmotorvejen viser en overraskende stor samfundsøkonomisk gevinst ved færdiggørelse af motorvejen, og er ministerens enig i, at en færdiggørelse af motorvejsstrækningen vurderes at være blandt de mest rentable vejprojekter i Danmark?

(Spm. nr. S 863).

10) Til børne- og undervisningsministeren af:

Marie Krarup (DF)

Vil ministeren i sin egenskab af minister for børneområdet sætte foranstaltninger i værk, der kan gøre det mere attraktivt at få børn, så vi kan afbøde det fald i befolkningstilvækst, som ifølge EU-statistik er på vej?

(Spm. nr. S 864, skr. begr.).

11) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Kristian Hegaard (RV)

Synes ministeren, at det er rimeligt, at en ung kinesisk studerende, der blot var i Danmark for at studere, kan ende i Ellebæk som følge af et udløbet visum, et sted, der af Europarådets Torturkomité har fået stærk kritik for fængselslignende forhold?

(Spm. nr. S 860).

12) Til miljøministeren af:

Marcus Knuth (KF)

Er det efter ministerens opfattelse bekymrende at iværksætte infrastrukturprojekter, der vil medføre massiv tung trafik tæt på grænsen

mod et Natura 2000-område, og kan en etablering af et sådant projekt være en trussel mod overholdelsen af FN's klimamål, bl.a. grundet øget forurening i området? (Spm. nr. S 854).

13) Til miljøministeren af:

Morten Messerschmidt (DF)

Er ministeren enig med sine københavnske partifæller i, at Danmarks Naturfredningsforening i kampagnen på de sociale medier mod byggeriet af 2.000 nye københavnske boliger spreder »fundamentalt farlig« misinformation, jf. artiklen »Naturfredningsforening angribes for grov vildledning i opgør om Amager Fælled: »Fundamentalt farligt« i Berlingske den 5. februar 2021? (Spm. nr. S 861).

14) Til ministeren for udviklingssamarbejde af:

Karen Ellemann (V)

Hvordan vil ministeren sikre fortsat stort dansk fokus på pigers og kvinders rettigheder i forbindelse med den kommende udviklingspolitiske strategi? (Spm. nr. S 856. Medspørger: Ulla Tørnæs (V)).

15) Til ministeren for udviklingssamarbejde af:

Ulla Tørnæs (V)

Hvad vil ministeren gøre for at styrke det globale samarbejde om kvinders og pigers rettigheder i udviklingslande, i lyset af at præsident Joe Biden har afskaffet »The Global Gag Rule«? (Spm. nr. S 858. Medspørger: Karen Ellemann (V)).

16) Til ministeren for udviklingssamarbejde af:

Ulla Tørnæs (V)

Er ministeren enig i, at der er behov for at styrke indsatsen for at få piger i udviklingslande tilbage i skole i kølvandet på covid-19-pandemien? (Spm. nr. S 859).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Lovforslag nr. L 157 (Forslag til lov om ændring af lov om Den Sociale Investeringsfond. (Bemyndigelse til fastlæggelse af administrationsgrundlag m.v.)).

Transportministeren (Benny Engelbrecht):

Lovforslag nr. L 158 (Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om godkendelse og syn af køretøjer. (Ophævelse af revisionsbestemmelse)).

Finansministeren (Nicolai Wammen):

Lovforslag nr. L 159 (Forslag til lov om MitID og NemLog-in) og

Lovforslag nr. L 160 (Forslag til lov om ændring af lov om vide-reanvendelse af den offentlige sektors informationer. (Udvidelse af

lovens anvendelsesområde og indførelse af fri adgang til offentlige datasæt af høj værdi)).

Skatteministeren (Morten Bødskov):

Lovforslag nr. L 161 (Forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om spil. (Lempelse af BoligJobordningen i 2021, skattefritagelse af visse arbejdsgiverbetalte gavekort til oplevelsesøkonomi i 2021, af arbejdsgiverbetalte covid-19-test m.v. og af tilbagebetalt covid-19-støtte og nedsættelse af procentsatsen for det særlige bidrag til hestevæddeløbssporten)).

Lovforslag nr. L 166 (Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19, lov om rentefrie lån svarende til indberettet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i forbindelse med covid-19 og lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattecreditter m.v. i forbindelse med covid-19. (Udskydelse af betalingsfrister for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, udvidelse af A-skattelåneordningen og udvidelse af moms-låneordningen som følge af covid-19 m.v.)).

Indenrigs – og boligministeren (Kaare Dybvad Bek):

Lovforslag nr. L 162 (Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om leje af almene boliger og erhvervslejeloven. (Yderligere foranstaltninger for at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)).

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Lovforslag nr. L 163 (Forslag til lov om ændring af lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere. (Forlængelse af det midlertidige børnetilskud)),

Lovforslag nr. L 164 (Forslag til lov om ændring af lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler og forskellige andre love. (Førtidig udbetaling af resterende tilgodehavende feriemidler)) og

Lovforslag nr. L 165 (Forslag til lov om ændring af lov om arbejds-løshedsforsikring m.v. (Forlængelse af suspension af dagpengeforbrug, 4-månedersperioden ved opgørelse af karens og forbrug af supplerende dagpenge)).

Peter Skaarup (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 152 (Forslag til folketingsbeslutning om at bandekriminelle fratages retten til offentlige ydelser).

Morten Messerschmidt (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 153 (Forslag til folketingsbeslutning om totalforbud mod demersalt fiskeri med bomtrawl i Skagerrak og Nordsøen).

Peter Juel-Jensen (V) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 154 (Forslag til folketingsbeslutning om at igangsætte forsøg med en 4-årig frilandsbyordning).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Jeg skal meddele, at spørgsmål nr. 16 til ministeren for udviklings-samarbejde af Ulla Tørnæs udgår af dagsordenen. Spørgsmålet overgår til mundtlig besvarelse onsdag den 24. februar 2021.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:02

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Det første spørgsmål er til social- og ældreministeren af Mette Thiesen.

Kl. 13:02

Spm. nr. S 846

1) Til social- og ældreministeren af:

Mette Thiesen (NB):

Hvad mener ministeren om, at servicelovens § 109 sikrer, at kvinder, der udsættes for vold, kan få hjælp til både dem selv og deres børn, men at mænd i samme situation ikke nævnes med et eneste ord i paragraffen?

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Værsgo.

Kl. 13:02

Mette Thiesen (NB):

Hvad mener ministeren om, at servicelovens § 109 sikrer, at kvinder, der udsættes for vold, kan få hjælp til både dem selv og deres børn, men at mænd i samme situation ikke nævnes med et eneste ord i paragraffen?

Kl. 13:02

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:02

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Tak til spørgeren for spørgsmålet. Det forholder sig sådan, som spørgeren henviser til, at servicelovens § 109 og hjælpen på kvindekrisecentrene er forbeholdt kvinder i målgruppen, mens mænd udsat for vold i nære relationer kan tage ophold på § 110-tilbud, som dækker over både herberger og mandekrisecentre.

I modsætning til kvindekrisecentre henvender boformer efter servicelovens § 110 sig således til en anden og bredere målgruppe end voldsramte kvinder, og der er i dag ikke viden om, hvor mange mænd udsat for vold i nære relationer der befinder sig på et § 110-tilbud. Der er derfor behov for at styrke vores vidensgrundlag om målgruppen.

Nu er spørgerens parti desværre ikke med i den seneste aftale om udmøntningen af reserven, som vi sammen med resten af Folketinget indgik i efteråret, men her erkendte vi netop behovet for at blive klogere på voldsramte mænd og deres behov. Derfor har vi med reserven afsat midler til først at gennemføre en undersøgelse af voldsudsatte mænd på mandekrisecentre og § 110-tilbud og dernæst i en forsøgsperiode at tilbyde psykologhjælp til målgruppen og deres eventuelle ledsagende børn i lighed med den psykologhjælp, som kvinder og børn har ret til på kvindekrisecentre.

Jeg vil gerne understrege, at når vi har en kvindekrisecenterbestemmelse, som vi har i dag, hører det med til historien, at der er en kønsmæssig slagside, når det kommer til vold i nære relationer. Kvinder fylder langt mere i voldsstatistikken. Tal om vold i nære relationer viser, at flere kvinder udsættes for fysisk partnervold, og

at det oftest er kvinderne, der oplever den groveste vold. Kvinder fylder også langt mere i statistikker om partnerdrab.

Samtidig anerkender jeg, at også mænd udsættes for vold i nære relationer, og det siger sig selv, at alle mennesker uanset køn skal kunne leve uden vold. Derfor finder jeg det også glædeligt, at alle Folketingets partier lige med undtagelse af Nye Borgerlige med reserven blev enige om, at vi skal blive klogere på mænd udsat for vold i nære relationer og afprøve psykologhjælp til målgruppen. Det er et helt nødvendigt første skridt i overvejelserne om den fremadrettede indretning af området.

Kl. 13:04

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:04

Mette Thiesen (NB):

Tak for svaret. Det blev et meget langt Christiansborgsvar fra ministeren. Og det er altså korrekt, at mænd er en del af servicelovens § 110, da den gælder for begge køn, men det gør § 109 ikke. Den gælder kun for kvinder. Mænd er altså væsentlig dårligere stillet end kvinder, når de oplever tilsvarende trusler, vold eller overgreb i familie- eller samlivsforhold. Kommunen har en særlig rådgivningspligt over for kvinder; det gælder ikke for mænd. Børn og kvinder er sikret omsorg og støtte; mænd har ikke den samme ret for deres børn. Kvinder har ret til 10 timers psykologbehandling; det har mænd ikke.

Mener ministeren reelt set, at det er ligestilling, og kan ministeren nævne områder i lovgivningen, hvor mænd har særlige rettigheder, som kvinder ikke har?

Kl. 13:05

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:05

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Tak, formand. For det første vil jeg sige, at det for mig at se ikke var et Christiansborgsvar. Det var tværtimod et svar, der var helt derude, hvor den voldsramte henholdsvis kvinde og mand kan søge hjælp på henholdsvis et § 109-tilbud og § 110-tilbud, og hvor vi for 2. ja, snart 3 måneder siden blev enige om, at den adgang til psykologhjælp og også adgang til hjælp til børn, som er på § 109-tilbud, skal vi have afprøvet på § 110-tilbud, så vi kan blive klogere på, hvad det er for en målgruppe, der er her, og hvor mange af de mænd, der opsøger § 110-tilbuddene, der egentlig er voldsramte. Det var ikke Christiansborgsnak. Det var meget, meget konkret ude hos de mennesker, det her drejer sig om.

Kl. 13:06

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Spørgeren.

Kl. 13:06

Mette Thiesen (NB):

Jeg ved godt, at ministeren går rigtig meget op i, at flere kvinder end mænd udsættes for fysisk partnervold. Men fra 2005 til 2017 er antallet af mænd næsten tredoblet, mens det har været mere stabilt for kvinder. Og for mig er det altså ikke er særlig vigtigt, hvem der i særlig grad udsættes for fysisk partnervold. For mig er det sådan set vigtigst, at begge køn får den samme hjælp. Det er egentlig også lidt en besvarelse af det, som ministeren sagde før, i forhold til den her afklaring omkring § 110.

Men hvis vi bruger ministerens logik, mener ministeren så også, at drenge med adhd skal have flere rettigheder end piger, fordi der er flest drenge med adhd eksempelvis?

Kl. 13:07

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:07

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Jeg tror, at spørgeren godt selv ved, at jeg ikke har stået her og argumenteret for noget med antal. Ellers har spørgeren i hvert fald hørt dårligt efter. Men det var jo et meget smart retorisk greb.

Når vi kigger på den viden, vi har, om vold og seksuelle krænkelse, når vi kigger på den viden, vi har, om typer af drab i Danmark, når vi ser på graden af alvor, altså hvor grov volden er, og hvad det er for en type vold, der er størst risiko for at blive udsat for, når vi taler om vold i hjemmet og vold i nære relationer, så kan vi se, at det er kvinder, der udsættes for den grovere vold. Det er kvinder, der er i forøget risiko for at blive dræbt af deres partnere. Derfor står jeg ikke her og taler om antal, men taler om, at der er en kønsmæssig slagside i volden. Det er der også i forhold til mænd. Det er bare ikke i eget hjem, at der er en slagside her.

Kl. 13:08

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Spørgeren.

Kl. 13:08

Mette Thiesen (NB):

Tak for svaret. Det bekræfter jo sådan set min pointe, og det bekræfter sådan set også behovet for, at servicelovens § 109 bliver ændret, så mænd, der udsættes for vold, kan få hjælp til både dem selv og deres børn, præcis som kvinder kan på præcis lige vilkår i præcis den samme paragraf. Er ministeren enig i, at der meget nemt kan skabes ligestilling på dette område ved at ændre ganske få ord i servicelovens § 109? Og hvad skal der til, for at ministeren eventuelt vil være med til at sikre den reelle ligestilling på det her område?

Kl. 13:08

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren.

Kl. 13:08

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Tak for det. Det, som spørgeren efterlyser, er jo det, som de andre partier i Folketinget har sat gang i, nemlig at vi får viden om, hvad det overhovedet er for en målgruppe, der er for § 110. Hvis vi skal kunne lave den ligestilling, som spørgeren efterlyser, inden for § 110 og ikke sørge for at tilbyde de her ting i regi af § 110-tilbud, så har vi jo brug for at vide, hvad det er for en målgruppe, vi har med at gøre. Det tror jeg også spørgeren vil være enig i, når man skal til at kompensere kommunerne økonomisk for det her. Derfor er det det rigtige sted at starte – som Folketingets partier bredt har gjort – med at finde målgruppen, når det kommer til § 110 og voldsramte mænd, og så gøre os erfaringer med psykologhjælp. Det var også en forsøgsordning i forhold til kvinder og § 109, før det blev indført. Så vi er i gang med den helt rigtige rækkefølge her.

Kl. 13:09

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak for det. Jeg skal bede spørgeren om at spritte bordet af, så det er parat til den næste spørger. Tak for det.

Det næste spørgsmål er også til social- og indenrigsministeren, og det er af Marie Krarup.

Kl. 13:10

Spm. nr. S 862

2) Til social- og ældreministeren af:

Marie Krarup (DF):

Hvad vil ministeren, der jo også har ansvaret for en del af familiepoltikken i Danmark, gøre, for at det kan blive mere attraktivt for danskerne at få børn, så vi kan afbøde det fald i befolkningstilvækst, som ifølge EU-statistik er på vej?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen ”Europæerne får færre børn under pandemien” bragt i Kristeligt Dagblad den 4. februar 2021.

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:10

Marie Krarup (DF):

Hvad vil ministeren, der jo også har ansvaret for en del af familiepoltikken i Danmark, gøre, for at det kan blive mere attraktivt for danskerne at få børn, så vi kan afbøde det fald i befolkningstilvækst, som ifølge EU-statistik er på vej?

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:10

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Tak for det. Spørgsmålet fra spørgeren har afsæt i en artikel, der beskriver, at fødselstallet er faldet i flere europæiske lande under coronapandemien. Artiklen refererer til den usikkerhed i forhold til job og økonomi, som mange oplever under krisen. Danmark nævnes ikke specifikt i den forbindelse, men der peges på, at vi herhjemme oplevede et fald i fødselstallet under finanskrisen.

Jeg kan godt forstå, at der kan være nogle, som i krisetider stopper op og måske udskyder familieførelsen, og når finanskrisen og den pandemi, som vi står midt i, kan føre til usikkerhed omkring ens egen livssituation, så skal vi som politikere træde til og hjælpe, hvor vi kan.

Det er vigtigt for regeringen at holde hånden under danske arbejdspladser, danske lønmodtagere i den her tid. Derfor indgik regeringen sammen med et bredt flertal i Folketinget kort før jul en stor aftale om genåbning af de kompensationsordninger, vi også oprindeligt tog ansvar for at få lavet om bl.a. kompensation for omsætningsnedgang, faste udgifter. Her i januar indgik regeringen en aftale med arbejdsmarkedets parter om at forlænge lønkompressionsordningen. Formålet: at undgå afskedigelse af medarbejdere. Alene i lønkompression og hjælp til selvstændige er der allerede udbetalt omkring 19 mia. kr. Så sent som i går præsenterede et bredt flertal i Folketinget en ny aftale om yderligere tiltag til 9 mia. kr., der skal holde hånden stærkere under danske selvstændige, virksomheder og lønmodtagere.

Der skal heller ikke herske tvivl om, at regeringen generelt sætter velfærden først. Vi har fra start prioriteret at styrke velfærdssamfundet, og det gælder også i forhold til børnefamilierne, for vi ved, hvordan det stærke velfærdssamfund giver frihed og skaber rammer om vores hverdag: at man som kommende forældre kan være tryk ved, at de mindste bliver passet i gode vuggestuer og børnehaver og de større går i skole, og at vores unge mennesker kan uddanne sig, men også, at der er et solidt sikkerhedsnet, der griber dem, der er udfordret. Så jeg mener bestemt, vi fra regeringens side er optagede af at sikre præcis de rammer, der gør, at man med ro i sindet kan sætte børn i verden.

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak for det. Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:12

Når nu ministeren ikke kender til de ting, som foregår ude i verden, hvor man rent faktisk har familiepoltikker, er det så ikke en god idé, at regeringen sætter et arbejde i gang, hvor man så tilegner sig viden om, hvad det er, man gør ude i verden, når det nu ser ud til, at vi har de samme problemer med et faldende børnetal?

Kl. 13:12

Kl. 13:15

Marie Krarup (DF):

Tak for svaret, som på mange måder var meget interessant, vil jeg sige, fordi ministeren jo svarer, at man ser på de generelle rammer; man prøver at skabe økonomisk tryghed med forskellige coronapakker osv., og man søger at opretholde et generelt niveau af velfærd. Så ministeren nævner overhovedet ikke familier. Det synes jeg er meget, meget interessant, og det er jo sådan set derfor, jeg har stillet spørgsmålet.

For familien er jo det allerallervigtigste i den enkeltes liv, men også i det enkelte land. Familien er den enhed, der skaber de mennesker, som udgør landet, nationen, samfundet, og derfor er det selvfølgelig enormt vigtigt, at man sørger for, at familierne også har lyst til at blive ved med at eksistere, dvs. sætter børn i verden. Men regeringen har åbenbart slet ikke en familiepoltik. Altså, når man kun kan henvise til generel økonomisk politik og generel velfærdspolitik, lyder det jo, som om der simpelt hen overhovedet ikke eksisterer en familiepoltik, og det kunne jeg jo egentlig godt have lidt på fornemmelsen i forvejen. F.eks. blev jeg jo også ringet op fra ministeriet, fordi jeg måtte gøre klart, at jeg faktisk ønskede at stille det her spørgsmål til både socialministeren og børne- og undervisningsministeren i dag, fordi man åbenbart er lidt i tvivl om, hvor familiepoltikken ligger.

Det er jo meget symptomatisk for regeringen, at man åbenbart ikke har et klart billede af, at der er brug for en familiepoltik. Ude i den store verden er der lande, som rent faktisk har familiepoltik, og som har forskellige ting, som man retter imod de enkelte familier, sådan at man håber på, at de får flere børn, og nogle steder ser det ud til at lykkes. Vil regeringen ikke gøre noget på dette område her i Danmark?

Kl. 13:14

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:14

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Tak for det. Jeg ved ikke, hvad det er for konkrete tiltag, fru Marie Krarup henviser til man skulle tage i andre lande, og derfor er det også svært for mig at stå her og sige kategorisk ja eller nej. Men jeg vil blot sige, at der jo ikke er tale om nogen som helst form for talen udenom. Når jeg peger på, at det at holde hånden under vores samfundsøkonomi igennem en krise, holde hånden under lønmodtagere og samtidig sikre et velfærdssamfund med gode daginstitutioner, gode folkeskoler, uddannelse til børn og unge, så er det da nogle af de rammevilkår, som er fuldstændig afgørende for, om man kan have et godt og trygt familieliv.

Kl. 13:15

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:15

Marie Krarup (DF):

Der er ikke noget galt i at have gode rammevilkår. Det er fuldstændig rigtigt, men der er noget galt i ikke at anerkende, at familien er den vigtigste enhed i vores land overhovedet, og der er noget galt i ikke at have en politik, der er rettet specifikt imod, at den enhed har det godt og har mulighed for at sætte flere børn i verden, og der kan gøre det mere attraktivt.

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:15

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Så ligger spørgeren jo i hvert fald inde med viden, som jeg ikke har, omkring de aktuelle børnetal i Danmark. Som jeg forstår det i artiklen, er det tal fra andre europæiske lande, og det, vi ved fra Danmark, er, hvad der skete i forlængelse af finanskrisen, hvor man jo i for ringe grad formåede at holde hånden under lønmodtagernes grundlæggende tryghed, og at man i for mange år havde en besparelspolitik, som kunne mærkes i den kernevelfærd, som er så afgørende for, at der er trygge, ordentlige rammer for vores børnefamilier, både de vordende forældre i forhold til fødselsforberedelse, fødegangene og alt det, der er oppe i debatten nu, men også i hverdagen med gode daginstitutioner, ordentlige folkeskoler osv. Så jeg mener helt afgjort, at vi fører en politik, hvor vi også anerkender, at familien er helt central i vores samfund.

Kl. 13:16

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak. Spørgeren.

Kl. 13:16

Marie Krarup (DF):

Jeg synes, ministeren taler fuldstændig udenom. Altså, det er jo ikke korrekt, at regeringen fører en politik, som sætter familien i centrum. Man fører en politik, hvor man gør opmærksom på, at man ser det som et succeskriterie at tvangsjerne flest mulige børn. Det er da dybt, dybt ulykkeligt. Det er da en underkendelse af familiens betydning.

Det burde vel ikke være særlig svært for en regering med rigtig mange embedsmænd at sætte sig ind i, hvad det er, man foretager sig rundt omkring i andre lande – andre europæiske lande, EU-lande, som faktisk har familiepoltikker, hvor man på forskellig måde forsøger at gøre det økonomisk attraktivt at sætte flere børn i verden. Det vil jeg kraftigt opfordre regeringen til og til at få en familiepoltik.

Kl. 13:17

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak for det. Ministeren.

Kl. 13:17

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Men så kom vi måske i virkeligheden til sagens kerne her. Jeg har godt set annoncer fra Dansk Folkeparti, hvor man siger: familien først. Når vi taler om de allermest udsatte familier, de allermest udsatte børn, der vokser op med forældre, der drikker, misbruger stoffer, vanrøgter dem og knap nok kan tage vare på sig selv, og om børn, der vokser op i utryghed med voksne, der omsorgssviger dem, så mener jeg, det er helt forkert at sige: familien først. Der er barnet i sin egen ret.

Der er vi jo nok bare uenige, ligesom vi var det, da vi afskaffede revselsesretten og Dansk Folkeparti mente, at forældrenes ret til at slå deres børn i opdragelsen var vigtigere end børnenes ret til at vokse op uden vold. Der er der nok bare en grundlæggende uenighed.

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Tak til spørgeren. Kan jeg eventuelt bede fru Marie Krarup om at gøre klar til den næste spørger? Tak for det.

Næste spørgsmål er også til social- og ældreministeren. Det er af hr. Stén Knuth.

Kl. 13:17

over 10 år, og som har været anbragt i 3 år, selv skal kunne anmode om en permanent anbringelse.

Det er kun i meget begrænset omfang, at kommunerne i dag anvender bestemmelsen om videreført anbringelse. Samtidig ved vi, at langt hovedparten af de børn, der anbringes i mere end 3 år, er anbragt barndommen ud. Derfor er der behov for at sikre, at anbringelsen kan overgå til en mere permanent karakter, når der er en tilstrækkelig stærk tilknytning mellem barnet og plejefamilien, der gør, at det er det bedste for barnet. Det er det vigtigste for os: at alle børn i det her land får ret til en tryk familie, hvor de ved at de kan regne med de voksne, og hvor de trygt kan slå rod.

Kl. 13:20

Spm. nr. S 866

3) Til social- og ældreministeren af:

Stén Knuth (V):

Synes ministeren ikke, at udspillet »Børnene Først« er problematisk i relation til menneskerettighedskonventionen, når udspillet lægger op til, at biologiske forældre til anbragte børn kan miste enhver ret til at få deres børn tilbage i deres varetægt, også selv om deres kapacitet til at varetage forælderrollen udvikler sig i en positiv retning?

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:18

Stén Knuth (V):

Tak for det, formand. Synes ministeren ikke, at udspillet »Børnene Først« er problematisk i relation til menneskerettighedskonventionen, når udspillet lægger op til, at biologiske forældre til anbragte børn kan miste enhver ret til at få deres børn tilbage i deres varetægt, også selv om deres kapacitet til at varetage forælderrollen udvikler sig i en positiv retning?

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:18

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Tak. Jeg forstår spørgsmålet sådan, at der henvises til det forslag i udspillet »Børnene Først«, der handler om permanente anbringelser. Der må jeg sige: Nej, jeg mener ikke, at forslaget er problematisk i relation til menneskerettighedskonventionen. Regeringen har ikke nogen intentioner om at bryde menneskerettighedskonventionen, så selvfølgelig er forslaget inden for rammerne af konventionen.

Det er allerede sådan i dag, at en anbringelse i særlige tilfælde kan videreføres, dvs. gøres permanent, selv om grundlaget for en anbringelse ikke længere er opfyldt. Det vil sige, at anbringelsen ikke løbende skal genbehandles. Det gælder, når et barn eller en ung har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år og vedkommende har opnået en så stærk tilknytning til anbringelsesstedet, at det er af væsentlig betydning for barnets eller den unges bedste at forblive på anbringelsesstedet.

Det er børn og unge-udvalget, der træffer afgørelsen om videreført anbringelse efter indstilling fra forvaltningen. Der stilles en række krav, herunder at indstillingen skal indeholde en børnefaglig undersøgelse, en handleplan, en tilknytningsvurdering og barnets eller den unges holdning til videreførelse af anbringelsen. Derudover har både forældre og børn med partsstatus ret til advokatbistand og til at udtale sig, inden afgørelsen træffes.

Regeringen lægger ikke op til at ændre på de betingelser. Til gengæld ønsker regeringen for det første at styrke kvaliteten af tilknytningsvurderingerne ved at stille krav om, at de skal være foretaget af en autoriseret psykolog. For det andet foreslår regeringen at forpligte kommunerne til at vurdere, om der skal indstilles til en anbringelse af mere permanent karakter, når anbringelsen har været i 3 sammenhængende år. Og for det tredje foreslår vi, at børn, som er

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Så er det spørgeren.

Kl. 13:20

Stén Knuth (V):

Tak for det. Og tak for det gode og uddybende svar. Ja, jeg henviser faktisk til udspillet »Børnene Først« og passager i det. I Venstre har vi det sådan, at vi gerne vil overholde de menneskerettighedskonventioner, vi nu engang har tiltrådt, og vi synes faktisk, at vi kommer lidt på kant med dem.

Først og fremmest har retten til familieliv og familien jo i generationer været kernen i det danske samfund; her opdrager vi, uddanner vi og vejleder vi. Og nogle forældre kan jo både kortere- og længerevarende have så store problemer med at passe deres børn, at man desværre må fjerne børnene fra deres familier. Derfor er det også godt, at vi til stadighed kigger på det her område og gør arbejdet bedre.

Der er mange gode træk i udspillet her – bl.a. er det rigtig fint med det her med, at vi skal lytte mere til barnet, og at der skal være en tidlig indsats, uddannelse og rådgivning – men det rummer også elementer, som i forhold til konventionen måske er på kanten af rettighederne. Det, jeg taler om, er ordene varighed og særlig skrøbelig, der tages ud af de vurderinger, der nu engang er, når man vælger at bortadoptere eller fjerne børn fra familier. Og det betyder jo, hvis udspillet bliver vedtaget, som det ligger her, at et 5-årigt barn kan blive bortadopteret, og så vil de biologiske forældre i de 13 år, der går, indtil barnet så er 18 år, ikke kunne få deres barn hjem, heller ikke selv om familien eller forældrene faktisk kom i en sådan tilstand, at de kunne passe og tage vare på deres barn.

Det synes vi tager håbet fra familien og tager håbet fra børnene med hensyn til at komme hjem til deres forældre – børnenes håb om at blive genforenet med familien og håb om at få et familieliv, hvor mor og far igen kan tage del i det store fællesskab. For mange af de her forældre er det faktisk sådan, at noget af det, de rigtig gerne vil, jo er at få deres børn hjem, og det er det, de prøver at gøre. Men det tager man fra forældrene med det forslag, som ligger her.

Kl. 13:23

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:23

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Tak for det. Jamen først vil jeg indledningsvis bare gerne kvittere for Venstres positive kommentarer om udspillet »Børnene Først«, som jo handler om tidligere og bedre at hjælpe de mest udsatte børn i vores samfund og rigtigt nok også om at give børnene flere rettigheder og sikre, at det er barnets bedste, der kommer først i alle sager. De ord, der kom fra Venstre, tager jeg meget positivt ned, og jeg ser meget frem til de forhandlinger, vi skal have.

Så vil jeg blot sige – for at berolige spørgeren – at selvfølgelig holder vores forslag sig inden for de konventionsmæssige forpligtelser, vi har.

Kl. 13:23

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak. Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:24

Stén Knuth (V):

Tak. På side 15 og 16 i udspillet her, altså forslag nr. 5, tager man netop vurderingen varig ud af ligningen, og det betyder jo, at selv om forældrene i perioden ville være i stand til at tage deres børn hjem, fordi de fik det så meget bedre, at de kunne tage vare på deres børn eller barn, så ville de ikke kunne det; det betyder forslaget her.

Kl. 13:24

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:24

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Tak. I dag er det sådan, at man skal kunne sandsynliggøre, at forældrene igennem hele barnets opvækst ikke vil komme til at være i stand til at tage sig af barnet. Det mener vi er et svigt af de børn. Er et barn 2 år, er det altså 16 år frem i tiden, det barn skal leve med en grundlæggende uvished om sin familie, om sit hjem: Kan jeg slå rod her? Og derfor ønsker vi at gøre øget brug af det her.

Men det er jo vigtigt at sige, at som ordføreren også ved, er der også noget i vores udspil, der handler om permanent anbringelse og også handler om, hvordan de biologiske forældre kan spille en positiv rolle i barnets liv, selv om de ikke bliver bopælsforældre, fordi barnet har en permanent anbringelse. Men i nogle tilfælde – og det skal jo være i de tilfælde, hvor det er det bedste for barnet – mener vi at adoption skal i spil, altså hvor det ikke er tilfældet i dag.

Kl. 13:25

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak. Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:25

Stén Knuth (V):

Men anerkender ministeren ikke, at den kraft, der kan ligge i, at forældre forsøger at få deres børn hjem igen, vil være den kraft, der gør, at de også kan trækkes ud af et misbrug – af nogle forhold, som gør, at de lige nu ikke kan passe deres børn? Jeg tænker i hvert fald sådan om det, at der ligger en kraft i, at man gerne vil det, og at det kan være det, der gør, at man kommer ud af sit misbrug – altså fordi man rigtig gerne vil være den familie, som det her land jo også er bygget på.

Kl. 13:25

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak. Ministeren, værsgo.

Kl. 13:25

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Vi kommer jo til at have et tematisk møde, der bl.a. skal handle om det her, og hvor vi får lejlighed til at dykke mere ned i, hvad det er for nogle typer af sager i dag, hvor adoption finder anvendelse; hvad det er for nogle typer af sager i dag, hvor en adoption er på vippen og falder ud til ikke at blive en adoption, og hvor vi fra regeringens side mener, at det havde været bedre for barnet, at det var blevet en adoption. Det glæder jeg mig til at kunne uddybe over for ordføreren et sted, hvor der er lidt mere tid end de her 30 sekunder.

Det her er jo overhovedet ikke noget, der skal anvendes i flæng. Der er ikke tale om børn, der, hvis de ikke adopteres, kommer hjem til deres forældre. Der er i de her sager tale om børn, der er anbragt – og jo typisk barndommen ud – og forældre, der ofte knap kan tage vare på sig selv. Så det er bare for at sige, at det jo fortsat er en lille målgruppe, vi taler om.

Kl. 13:26

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak for det.

Det næste spørgsmål er også fra hr. Stén Knuth og også til social- og ældreministeren.

Kl. 13:26

Spm. nr. S 867

4) Til social- og ældreministeren af:

Stén Knuth (V):

Vil ministeren kommentere det sidste afsnit i det notat, som Institut for Menneskerettigheder har sendt til Folketingets Social- og Indenrigsudvalg den 5. februar 2021 vedrørende udspillet »Børnene Først«, om, at adoptioner kun kan ske, hvis det er foreneligt med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention?

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:26

Stén Knuth (V):

Tak for det, formand. Vil ministeren kommentere det sidste afsnit i det notat, som Institut for Menneskerettigheder har sendt til Folketingets Social- og Indenrigsudvalg – det hedder Ældreudvalget nu, ikke? – i starten af februar 2021 vedrørende udspillet »Børnene Først«, om, at adoptioner kun kan ske, hvis det er foreneligt med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention?

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak for det. Værsgo til ministeren.

Kl. 13:27

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Tak for det. Jamen først vil jeg takke spørgeren for at have gjort mig opmærksom på instituttets notat om de menneskeretlige aspekter for behandlingen af sager om adoption uden samtykke. Jeg vil også takke – nu skal jeg løfte det rigtige notat op, og det var her – instituttet for at have udarbejdet notatet.

Lad mig indledningsvis slå fast igen, at også adoptionsforslaget her i »Børnene Først« er i fuld overensstemmelse med menneskerettighedskonventionen. Heller ikke i relation til adoption er det vores intention at bryde konventionen. Så det kan man have fuldstændig ro i sindet omkring. Der er ingen tvivl om, at når det drejer sig om så indgribende beslutninger som adoption uden samtykke, så skal vi være helt skarpe på parternes grundlæggende rettigheder, både på barnets, men også på forældrenes rettigheder.

I notatet konkluderer instituttet, at Danmark risikerer at krænke børnenes og forældrenes ret til familieliv ved at fjerne de helt særlige krav, der skal opfyldes ved en tvangsadoption til forskel fra en tvangsanbringelse efter serviceloven. Institutet skriver også, at det med de foreslåede ændringer af adoptionsreglerne kan se ud, som om enhver tvangsanbringelse vil kunne afløses af en adoption uden samtykke. Der kan jeg kun sige, at vi fuldt ud er klar over, at adoption uden samtykke skal ske med varsomhed. Vi skal hele tiden være opmærksomme på den indgribende betydning, som et familieskifte har for barnet og forældrene. Derfor indledte vi da også vores overvejelser omkring det ved at undersøge Menneske-

rettighedsdomstolens praksis på området. Den korte udlægning af denne retspraksis er, at adoption uden samtykke kan gennemføres i overensstemmelse med konventionen, men at det forudsætter, at der er tale om helt særlige omstændigheder, og at adoptionen er begrundet i tungtvejende hensyn til barnets bedste.

Jeg har her citeret Højesteret i en af de få sager om adoption uden samtykke, som Højesteret har taget stilling til. Jeg behøver næppe at sige, at Højesterets udtalelser bygger på en tilbundsående analyse af Menneskerettighedsdomstolens praksis, og også, at det selvfølgelig er det, vores forslag baserer sig på.

Kl. 13:29

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak for det. Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:29

Stén Knuth (V):

Tak for det, formand, og tak for svaret. Den 28. januar siger ministeren i et samråd til undertegnede, at vi jo selvfølgelig klart lever op til de internationale børnekonventioner. Når jeg læser notatet her fra Institut for Menneskerettigheder, ser jeg, at de sår tvivl om det. Altså, de skriver jo – nu skal jeg prøve at se, om jeg kan finde det her:

Komitéen påpeger, at i en vurdering af, hvad der er barnets interesse, skal barnets langsigtede udvikling tænkes med. Det betyder, at beslutninger på barnets vegne bør kunne revideres og tilpasses over tid frem for at have en definitiv og uigenkaldelig karakter.

Så er vi lidt tilbage ved det forrige spørgsmål omkring varighed. Det er så instituttet her, der vurderer, at vi måske ikke engang er på kanten, men mere end det, fordi vi ikke opfylder børnekonventionen. Kan ministeren ikke lige komme med et par kommentarer til det?

Kl. 13:30

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak. Ministeren, værsgo.

Kl. 13:30

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Jo, meget gerne, og havde jeg haft mere tid før, ville jeg også have sagt noget mere. Altså, jeg vil bare sige, at det her jo drejer sig om situationer, hvor forældrene er meget dårligt fungerende, og hvor de er ude af stand til at forstå og handle på et barns helt basale behov. Med hensyn til instituttets bemærkninger om at enhver tvangsanbringelse vil kunne afløses af en adoption uden samtykke, kan jeg sige, at det ganske simpelt er forkert. Vi har også hørt nogle af de udtalelser, der er kommet, om, at vi ville begynde at bortadoptere børn på baggrund af depression hos forældre. Jeg forstår ikke, hvor instituttet kan få den opfattelse fra. Det kan ikke ske på grund af helt midlertidige forhold hos en forælder og heller ikke, bare fordi plejefamilien og barnet gerne vil. Betingelserne for adoption uden samtykke vil fortsat være betydelig strengere end betingelserne for at anbringe et barn uden for hjemmet uden samtykke.

Kl. 13:31

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak. Spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:31

Stén Knuth (V):

Tak for det, formand, og igen tak for svaret. Altså, instituttet har nogle betragtninger her, og jeg kan høre, at ministeren ikke er enig i de betragtninger. Der er i hvert fald nogle differencer, i forhold til hvad de har udtalt omkring det, og det er ministeren ikke enig i. Hvordan vil ministeren sikre, at vi kommer overens, også med dem, så vi – hvis det er sådan, at de er i en vildfarelse – på en eller anden

måde får dem med i en dialog, og så vi også er enige om, hvad vi gør?

Kl. 13:31

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Værsgo.

Kl. 13:31

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Tak. Jamen lad mig bare fastslå helt klart, at både i de lovændringer, vi lægger op til, men jo også i den praksis, som de enkelte myndigheder skal lægge, når de træffer afgørelser i de konkrete sager, skal man jo sikre, at menneskerettighederne ikke krænkes. Det er i den lovgivning, vi laver. I det udspil, vi har lavet, har vi, som jeg også beskrev, bl.a. ved at referere til højesteretsdommen, vurderet, at det forslag, vi har lagt frem, ligger inden for konventionerne, og selvfølgelig skal det det. Det vil det også skulle i hver enkelt sag og i hvert enkelt tilfælde. Så jeg glæder mig til, at vi kan få uddybet det her på et temamøde, vi har omkring emnet, hvis ordføreren deltager der.

Kl. 13:32

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak. Spørgeren.

Kl. 13:32

Stén Knuth (V):

Tak for det. Det er vi ikke afklaret omkring endnu i Venstre, men det kan være. Jeg synes, det ville være en god idé, at man tog børnene først og simpelt hen bad instituttet kommentere på det og også komme i dialog omkring det, både ministeren og også udvalget, sådan at vi kunne få de knaster høvlet af, hvis det var sådan, at man med hensyn til menneskerettighederne var i vildfarelse. Så det ville jeg da gerne anbefale at vi gjorde.

Kl. 13:32

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak for det. Ministeren.

Kl. 13:32

Social- og ældreministeren (Astrid Krag):

Men jeg kan sige helt klart – og det ved ordføreren vel også, fra da ordførerens parti var i regering – at regeringen selvfølgelig ikke har lagt et udspil frem uden at have tjekket det på den måde, vi nu gør i regeringen, med kronjuristerne i Justitsministeriet, om det, vi lægger frem, er inden for konventionerne. Så selvfølgelig er det det. Jeg har her i dag citeret en højesteretsafgørelse i en af de få sager om adoption uden samtykke, der er taget stilling til, bare for at tydeliggøre, hvor grundigt vi er gået til værks her. Jeg vil meget gerne uddybe det over for den, der måtte komme fra Venstre, under forhandlingerne omkring det her emne. Men Venstre kan altså have helt ro i sindet. Regeringen har ingen intentioner om ikke at leve op til vores menneskeretlige forpligtelser med forslagene her.

Kl. 13:33

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak til ministeren for besvarelsen. Tak til spørgeren. Hvis jeg må bede hr. Stén Knuth om at gøre klar til den næste spørger. Så kan jeg jo bede den næste spørger holde sig klar.

Det er fru Liselott Blixt. Det er et spørgsmål til sundhedsministeren.

Kl. 13:33

Spm. nr. S 855

5) Til sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvordan vil ministeren sikre ordentlige forhold for vordende forældre og fødende på landets hospitaler?

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:33

Liselott Blixt (DF):

Hvordan vil ministeren sikre ordentlige forhold for vordende forældre og fødende på landets hospitaler?

Kl. 13:34

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:34

Sundhedsministeren (Magnus Heunicke):

Tak for det, formand. Mange tak for det her spørgsmål. Jeg er meget, meget glad for, at det kommer på banen her. Det er jo ikke kun spørgeren; det er også jordemødre, nybagte familier, vordende mødre, der i øjeblikket råber os politikere op, fordi situationen er den, at der er alt for mange pressede medarbejdere og alt for mange fødsler, som sker under alt for pressede vilkår med et alt for stort arbejdspress, som gør, at fødslen bliver utryg, og at medarbejdere flygter. Det er på alle måder en fuldstændig uholdbar situation.

Ud over at jeg selvfølgelig har mødet med både nogle af dem, som har deltaget offentligt i debatten, og som har skrevet bøger og kronikker og sådan noget om emnet her, så har jeg selvfølgelig også haft drøftelser med Jordemoderforeningen og vores regioner. Og jeg synes sådan set, at jeg får et billede, som viser, at det her problem er langt mere komplekst. Det er jo ikke et helt nyt problem, men det ændrer ikke på, at det her problem skal løses.

Hvis man ser på de målinger, der foretages om nybagte mødre, svarer ni ud af ti, at de mener, at de har haft en god fødsel. Det var det første, jeg fik stukket i hovedet som minister, da man sagde, at det måtte jeg gøre noget ved. Jo, men der er altså over 90 pct., som synes, det går godt. Hvornår er det spørgsmål stillet? Kunne man måske vente noget tid og se på hele forløbet?

Alle sådanne ting mener jeg er fuldstændig uafklaret, og derfor er mit svar på spørgsmålet fra spørgeren her, at det vil indgå i den kommende sundhedsaftale, som vi vil forhandle med alle Folketingets partier, at der skal ske en styrkelse af fødselsområdet, selvfølgelig sammen med vores regioner. Men det er klart, at det er en regerings ansvar at sikre, at der kommer ordentligt fokus på det her. Tak, formand.

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak til ministeren. Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:36

Liselott Blixt (DF):

Jeg synes, det er utrolig trist, at hver gang vi har akutte problemer, bliver de sat i en venteposition, og så ordner vi det med en eller anden aftale eller reform langt ude i fremtiden, som vi ikke aner noget om. Jeg har diskuteret svangreomsorg i over 13 år. Jeg har hørt socialdemokrater skælde Venstreministre ud over, at der ikke var nok fokus, og at man ikke levede op til de retningslinjer for svangreomsorg, der lå. Og man brugte rigtig meget tid på det.

Nu har vi en socialdemokratisk minister. Vi har en socialdemokratisk regionsrådsformand, der har ansvaret for den region, der lider mest, og hvor vi har kvinder, der bliver sendt fra Rigshospitalet til Slagelse, hvor vi har jordemødre, der går grædende hjem. Vi har så mange ledige stillinger, at man ikke ved, hvordan man skal få folk ind, for vi ved, at det er hænder, at det er økonomi, som det handler

om. Der er simpelt hen for lidt fokus på det fra regionsrådsmedlemmernes side, og det er det, jeg ønsker at ministeren tager fat på. Og det skal jo ikke vente, til ministeren laver en eller anden aftale, og så kan man sidst på året sætte nogle penge af, som så skal udmøntes.

Der er rigtig mange kvinder, der skal nå at føde i det tidsrum. Hvad vil ministeren gøre her og nu?

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:37

Sundhedsministeren (Magnus Heunicke):

Ja, der er jo helt klart ingen grund til at vente. Og når vi skal forhandle en sundhedsaftale, skal det også være på et godt fagligt grundlag. I min indledende besvarelse prøvede jeg at redegøre for nogle af de problemstillinger, jeg mener er relevante at dykke ned i.

Så kan jeg sige, at mens vi forbereder de forhandlinger, er Sundhedsstyrelsen i gang med at færdiggøre deres anbefalinger netop til svangreomsorgen om, hvordan den skal organiseres, og hvad den skal indeholde. Og jeg ser frem til, at de anbefalinger kommer i høring og derefter kan træde i kraft.

Kl. 13:38

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Spørgeren.

Kl. 13:38

Liselott Blixt (DF):

Jeg synes, vi havde nogle fantastiske anbefalinger, hvor man virkelig kerede sig om det vordende forældrepar og det kommende barn, i forhold til at en fødsel skulle være en skøn og dejlig oplevelse, og vi ved, hvor fantastisk det skal være. Men hvorfor ikke gøre noget nu? Vi ved fra Region Sjælland, at der kan man f.eks. vælge en privat jordemoder. Det kan man ikke i alle regioner. Hvorfor kunne man nu ikke her sige: Når vi ikke har nok jordemødre på Rigshospitalet, kan du vælge en privat? Altså, så gør man noget ved det og kommer ud og siger det til folk. Er det ikke noget, man kunne gøre?

Kl. 13:38

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:38

Sundhedsministeren (Magnus Heunicke):

For mig at se er udfordringen, at der er nogle regioner, som mangler jordemødre, og jeg tror ikke, det løses ved at skubbe de jordemødre andre steder hen. Vi mangler jordemødre, og der er nogle arbejdsvilkår, og der er noget organisering, som man bare må være helt ærlig og sige ikke fungerer tilfredsstillende. Så tror jeg også, at man må være ærlig og sige med stor, stor respekt for vores regioners arbejdsgiveransvar, som de jo løfter hver eneste dag, at der er noget i organiseringen, som vi er nødt til at se grundigt på, netop også i lyset af de kommende svangreomsorgs anbefalinger.

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:39

Liselott Blixt (DF):

Men vi ved netop, at mange jordemødre stopper i det offentlige og går til det private, fordi der er bedre lederskab, der er mere tid til den enkelte, og der er tid til, at man er én jordemoder for den enkelte familie. Så hvorfor gør man ikke det her, mens man løser problemet

i det offentlige? For hvis ikke man sætter flere penge af til mere fokus, får vi heller ikke flere jordemødre i det offentlige.

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:39

Sundhedsministeren (Magnus Heunicke):

Nu har jeg noteret mig, at regionsrådsformændene, i hvert fald en af dem, nu har holdt møde med nogle af de her utilfredse jordemødre. Det synes jeg er klogt. Og der er også anvist nogle veje, som man kan betrede, når man skal have løst de her problemer. En helt afgørende forudsætning, og det er jeg helt enig med spørgeren i, handler jo om, om det økonomiske fundament er tilstrækkeligt. Og det var præcis derfor, at vi fra den første kommune- og regionsaftale til finanslove og igen i regionsaftaler og finanslove har løftet præcis sundhedsområdet. Så generelt kan man lave et løft, også af fødselsområdet, inden for sundhed.

Kl. 13:40

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak til ministeren.

Det næste spørgsmål er også til sundhedsministeren, og det er også af fru Liselott Blixt.

Kl. 13:40

Spm. nr. S 857

6) Til sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at der kommer øget fokus på diagnosticering og behandling af andre sygdomme end covid-19, og vil ministeren eksempelvis overveje at oprette et sundhedsøkonomisk råd til dette formål?

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:40

Liselott Blixt (DF):

Tak. Hvordan vil ministeren sikre, at der kommer øget fokus på diagnosticering og behandling af andre sygdomme end covid-19, og vil ministeren eksempelvis overveje at oprette et sundhedsøkonomisk råd til dette formål?

Kl. 13:40

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:40

Sundhedsministeren (Magnus Heunicke):

Sundhedsvæsenet skal jo sikre den nødvendige behandling af patienter, og det gælder selvfølgelig alle sygdomme. Der er selvfølgelig covid-19, men jo også alle de andre sygdomme, som sundhedsvæsenet skal kunne behandle og udrede, også under pandemien.

Indlæggelser af patienter med covid-19 har som bekendt betydet, at sygehusene og sygehuspersonalet i perioder har været under et stort pres. Det pres er ved at lette nu, og det er kun godt. Men det var også tilfældet tilbage i foråret. I de perioder har der været behov for at frigøre kapacitet og personale på landets sygehuse til covid-19 og for at prioritere kapaciteten til patienter med bl.a. akutte og livstruende sygdomme. Behandling af akutte og livstruende sygdomme, uanset hvad det har været for nogle, har under hele epidemien været højt prioriteret, og reglerne om de maksimale ventetider på kræft- og hjerteområdet har ikke på noget tidspunkt været sat ud af kraft, naturligvis ikke.

Det er blevet understreget af regeringen og myndighederne, at man selvfølgelig også under en pandemi skal kontakte sin læge, hvis man har symptomer på sygdom og selvfølgelig i særdeleshed ved symptomer på alvorlig sygdom. Men jeg er også fuldt ud bevidst om, at der er patienter med ikkeakutte og ikkelevstruende sygdomme, som under epidemien har måttet vente længere tid end normalt på behandling. Det er jo desværre en konsekvens. Det er dybt frustrerende for den enkelte patient at skulle vente længe, og derfor er det en vigtig prioritet for os, at udskudte behandlinger i sundhedsvæsenet indhentes så hurtigt som overhovedet muligt.

Vi har tilkendegivet fra regeringens side over for vores regioner, at vi er indstillet på at sikre alle de nødvendige ressourcer til afvikling af den udskudte aktivitet i 2021, som der er behov for. Og vi har også indgået aftale, en fælles forståelse, mellem Dansk Erhverv, Sundhed Danmark og Danske Regioner, altså offentligt og privat, om, at private sygehuse kan bidrage til, at patienter kan blive udredt og behandlet så hurtigt som overhovedet muligt.

Tak for ordet.

Kl. 13:42

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak for det. Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:42

Liselott Blixt (DF):

Ministeren svarede ikke på spørgsmålet. Vi så her den anden dag, at der var flere organisationer og eksperter, der var ude at sige, at nu bliver vi nødt til at kigge på prioriteringerne i forhold til at kunne nå at hjælpe mange af dem, der er blevet skubbet frem, nogle af dem, der er blevet glemt, og nogle af dem, der ikke er kommet, samt kigge på alle de fejl, som læger har gjort ved ikke at tage imod patienterne. Der var der en ekspert, der rådede til, at man lavede et sundhedsøkonomisk råd. Og det var det, jeg spurgte om, altså om ministeren ville være villig til, at man kiggede på, hvordan man kunne lave sådan et råd, og ministeren kan kalde det, hvad han vil, men man kaldte det i hvert fald et sundhedsøkonomisk råd. Heri kunne der være nogle vismænd, organisationer og sundhedsøkonomer, der ligesom kunne se på, hvordan vi kan sikre, at alle patienter bliver stillet lige, uanset om de har corona, om de er psykisk syge, om de har hjerteproblemer, eller om de har kræft.

Vi har set alt for mange tilfælde på borgere, der ikke har fået den hjælp, de har brug for, og vi ved, der kommer rigtig mange med psykisk sygdom, her når vi begynder at åbne op igen, som har siddet derhjemme og ikke har fået den hjælp, de skal have. Hvordan prioriterer vi så det alt sammen? Hvordan regner vi det ud, og hvad kan vi gøre, for at vi har et sundhedsvæsen, der har en kapacitet, så vi kan hjælpe alle? Det kunne et sundhedsøkonomisk råd hjælpe til med, og det er det, jeg spørger til.

Kl. 13:44

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:44

Sundhedsministeren (Magnus Heunicke):

Det kunne man nok godt, altså opfinde et nyt råd til det her. Det, vi jo har gjort i forbindelse med den situation, vi står i nu, hvor vi netop har epidemien under kontrol, smittetallene er lave og vi skal begynde at finde ud af, hvordan vi åbner samfundet op, er, at vi har bedt eksperter – og det er ikke kun samfundsøkonomiske eksperter og heller ikke kun epidemiologer, men det er også mennesker, der ved noget om folkesundhed, og mennesker, der er eksperter på trivsel, sådan nogle elementer – om at rådgive os alle sammen for at finde ud af, hvordan vi så skal åbne: I hvilken takt, og hvilke sektorer og

hvilke dele af samfundet det er vigtigt, at vi får åbnet så hurtigt som muligt? Den rådgivning modtager vi og giver videre til Folketinget.

Kl. 13:45

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak. Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:45

Liselott Blixt (DF):

Det er jo ikke patientforeninger. Har man talt med Sind, der taler med de psykisk syge? Har man talt med Hjerteforeningen, der taler med alle dem, der har hjerteproblemer? Har man talt med Kræftens Bekæmpelse, som har dem, der ikke får deres behandling for kræft? Har man talt med nogle af dem, der kan rådgive om, hvordan vi kommer nær de borgere, som vi gerne vil have lov til at behandle, før det er for sent?

Kl. 13:45

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:45

Sundhedsministeren (Magnus Heunicke):

Ja, vi er i tæt dialog med alle patientforeninger. Mange af dem fik jo også midler fra et samlet Folketing, da vi gav midler til dem i forbindelse med deres ekstraordinære arbejde med at rådgive patienter under en pandemi. Så dem har vi været i løbende dialog med, og helt konkret har jeg planlagt i ministeriet, at ministeriet går i dialog med Kræftens Bekæmpelse, fordi de jo er nogle af vores eksperter i forhold til at finde ud af, præcis hvilke negative konsekvenser det har. Selv om kræftpakkerne har været åbne og sundhedsvæsenet har været åbent, jamen så kan der være nogle, hvor man har misset diagnosen, og det skal vi jo gøre alt, hvad vi kan, for at samle op på så hurtigt som overhovedet muligt.

Kl. 13:46

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak. Spørgeren.

Kl. 13:46

Liselott Blixt (DF):

Jeg kan jo konkludere, at ministeren mener, at man ved at give nogle penge her og dér har sørget for, at man har levet op til det, man har lovet. Jeg fik et brev fra en af de kræftpatienter, som ikke blev tilset, selv om vedkommende kontaktede lægen 14 gange, og derved har en kræft, der har spredt sig. Vedkommende har fået tilsagn om en erstatning på 70.000 kr., hvor vedkommende siger: Hvad skal jeg bruge 70.000 kr. som erstatning for mit liv til? Det er den situation, vi står i.

Kl. 13:46

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:46

Sundhedsministeren (Magnus Heunicke):

Ja, og det er jo altid ulykkeligt, når der er situationer, hvor sundhedsvæsenet af en eller anden årsag – det er sådan set, uanset hvilken årsag det er – begår fejl, som betyder, at patienter bliver overset, at man ikke får stillet diagnosen i tide. Uanset at vi har stærke patientrettigheder generelt og ekstra stærke inden for de mest alvorlige sygdomme, nemlig bl.a. inden for kræftområdet, så er det her noget, som vi er nødt til at tage fat på. Det mener jeg at man bør tage fat på *mere generelt*, også i forhold til vores kommende arbejde med at styrke sundhedsvæsenet sådan mere generelt, og ikke kun her i den her situation.

Kl. 13:47

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Må jeg bede spørgeren om at gøre talerstolen klar til den næste spørger?

Den næste spørger er fru Mette Thiesen, som vil stille spørgsmål til transportministeren. Jeg kan se, at han er der. Værsgo til fru Mette Thiesen som spørger.

Kl. 13:47

Spm. nr. S 840

7) Til transportministeren af:

Mette Thiesen (NB):

Mener ministeren, det er hensigtsmæssigt, at de danske skatteborgere opkræves ekstra for muslimske helligdage, fordi de regnes som særlige i de offentlige transportudbud i Danmark?

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Værsgo, fru Mette Thiesen.

Kl. 13:47

Mette Thiesen (NB):

Mener ministeren, det er hensigtsmæssigt, at de danske skatteborgere opkræves ekstra for muslimske helligdage, fordi de regnes som særlige i de offentlige transportudbud i Danmark?

Kl. 13:48

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak for det. Værsgo til ministeren.

Kl. 13:48

Transportministeren (Benny Engelbrecht):

Tak, formand. Tak for spørgsmålet. Jeg tillader mig at antage, at fru Mette Thiesen med dette spørgsmål henviser til et konkret udbudsmateriale fra trafikelskabet Movia – jeg kan se, at der nikkes – hvori to muslimske helligdage fremgår som såkaldte særlige dage.

Jeg vil gerne starte med at understrege, at jeg som minister ikke har indflydelse på trafikelskaberne, herunder Movias konkrete udbud. Den kollektive bustrafik og Flextrafik er jo en kommunal og regional opgave, og dermed er det også en opgave at lave udbuddene dér. Som jeg er blevet det oplyst, har Movia oprindeligt indtænkt disse dage i udbuddet for at løse en konkret lokal problemstilling, men jeg kan også forstå, at Movia nu vil forsøge at løse udfordringerne på en anden måde.

Jeg kan forstå, at Movias administration i går, tirsdag den 9. februar, har udtalt følgende om sagen, og jeg citerer:

Beslutningen om, hvornår der gives ekstra betaling, er taget af Movias administration, og Movias bestyrelse har ikke været orienteret herom. Beslutningen er taget for at sikre, at borgerne kan komme med Flextrafik, når de har brug for det, også på dage, hvor Movia har erfaring for at det kan være svært at skaffe vogne. Den opgave har Movia fortsat, for kommuner og regioner skal kunne regne med, at deres borgere kan blive kørt som aftalt. I lyset af de rejste spørgsmål ser vi i Movia nu på, hvordan vi kan gøre i fremtidige udbud. Citat slut.

Jeg synes ikke, at vi skal indrette de offentlige transportudbud ud fra særlige hensyn til muslimske helligdage. Der skal ikke være reduceret service på de dage. Det er meget vigtigt, og derfor synes jeg også, det er ærgerligt, hvis det er sådan, at man er nødt til at betale ekstra for det; det skal der ikke være nogen tvivl om. Omvendt vil det også være rigtig ærgerligt, hvis man er nødt til at reducere kørslen og det altså går ud over nogle borgere, der ikke kan blive kørt på de pågældende dage.

Jeg skal ikke kunne sige, hvad der så er det mest hensigtsmæssige at gøre i forhold til et udbud, men jeg er i hvert fald rigtig glad

for, at Movia har tilkendegivet, at man vil finde en løsning på anden vis, og jeg håber selvfølgelig også, at man vil inddrage både Movias bestyrelse og dermed også ejerkredsen, altså kommuner og regioner, i det.

Kl. 13:50

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak til ministeren. Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:50

Mette Thiesen (NB):

Tak. Tak for svaret. Det er jo rigtigt, at jeg netop spørger ministeren, fordi man i Næstved Byråd den 26. januar skulle behandle et transportudbud. Og Nye Borgerliges byrådsmedlem, Githa Nelander, læste alle bilagene grundigt igennem og fandt så ud af, at netop selskabet Movia, der jo er ejet af kommunerne – som ministeren helt rigtigt siger – og derfor er danskernes trafikselskab, krævede ekstra betaling for lægekørsel på muslimske helligdage. Og Nye Borgerlige stillede et ændringsforslag, og heldigvis blev der også på den måde sat en stopper for galskaben. Ændringsforslaget opnåede flertal, bl.a. med opbakning fra ministerens parti, Socialdemokratiet, og tak for det.

Har ministeren nogen idé om, hvor udbredt fænomenet med ekstra betaling for muslimske helligdage er i kommunernes transportudbud?

Kl. 13:51

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:51

Transportministeren (Benny Engelbrecht):

Det, jeg i hvert fald kan sige, er, at Trafikselskaberne i Danmark har oplyst ministeriet om, at der blandt de øvrige trafikselskaber i Danmark ikke er medtaget muslimske helligdage i deres udbuds materiale. Og kigger vi på den øvrige del af den kollektive trafik og på den kontraktstyring, der er dér – DSB og Arriva – er det indrettet på en sådan måde, at de tab, der måtte være på grund af helligdage, og det kunne f.eks. være påske, jul og den slags ting, typisk handler om, at der ikke er så mange passagerer, som kører med. Dermed er det heller ikke indtænkt som en adskilt kontraktbetaling; der er en samlet kontraktbetaling til de selskaber.

Kl. 13:52

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:52

Mette Thiesen (NB):

Tusind tak. I Nye Borgerlige accepterer vi jo ikke, at islam får indflydelse i samfundet, og vi mener ikke, at danskerne skal opkræves ekstra betaling for kørsel på muslimske helligdage, for muslimske helligdage hører ingen steder hjemme i den offentlige sektor og skal derfor ikke finansieres af danskernes skatte kroner.

Er ministeren klar over, hvad lovgivningen fastsætter om, hvilke dage der kan regnes som særlige i offentligt udbud, og mener ministeren i givet fald, at der er brug for nogle andre ændringer end dem, som ministeren har henvist til her?

Kl. 13:52

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren, værsgo.

Transportministeren (Benny Engelbrecht):

Det er ikke sådan, at det er et lovkrav, at man skal gøre det her – det er den måde, Movia har valgt at indrette det her udbud på, og der er som sagt andre trafikselskaber, som har valgt at gøre det på en anden måde. Så når Movia har meldt ud, at de nu vil prøve at finde en anden løsning på det, så må man også antage, at de er i stand til at kunne finde en.

Men jeg håber også, vi kan blive enige om, at et er det, der handler om betaling, men noget andet er, at det heller ikke skal gå ud over borgerne, at der er nogle dage, hvor man ellers kan risikere, at borgerne ikke kan blive kørt, uanset om det er helligdag eller ej – det kunne f.eks. være, at man skal kunne sørge for, at borgerne også kan blive kørt, når det er juleaften.

Kl. 13:53

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:53

Mette Thiesen (NB):

Det er vi jo sådan set helt enige om, og juleaften er også en kristen højtid og en dansk tradition.

Vores byrådsmedlem har tidligere været leder af en stor kørselsordning, hvor der var en stor overvægt af muslimske chauffører, men der var aldrig problemer med at skaffe chauffører på de muslimske helligdage, så det her handler jo sådan set ikke om, at muslimer ikke må arbejde som chauffører – selvfølgelig må de det – og hvis de kan få fri fra deres arbejde, så de kan fejre deres helligdage, som de vil, så er det jo sådan. Men i Danmark har vi kristne helligdage, fordi de er en del af vores nationale værdifællesskab, og fordi vores land er bygget på en kristen kultur, og jeg kan næsten høre det lidt på ministeren, men nu spørger jeg alligevel, om ministeren ikke godt kan se, at det jo bliver udvandet, når kommunale selskabers kontrakter anerkender muslimske helligdage.

Kl. 13:54

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren.

Kl. 13:54

Transportministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg synes i hvert fald, at det er helt afgørende, at man har en politisk proces om det her, og hvis jeg forstår udfordringen ret, så har man ikke haft en politisk proces om disse elementer, og det bør man jo have. Men det er også bare helt afgørende for mig, at vi også sikrer, at der så ikke sidder borgere tilbage, som oplever, at der så er nogle dage – ikke kristne helligdage, men andre helligdage – hvor de pludselig ikke kan blive kørt til sundhedstilbud eller andet. Det må jo være det afgørende. Hvordan trafikselskaberne så løser det, må være op til dem at finde ud af. Det vil næppe være en udfordring f.eks. at blive kørt juleaften, hvis det er personer, som ikke går op i jul, som kører de dage, men der kan så være nogle andre dage, hvor det kan blive et problem.

Kl. 13:54

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak til spørgeren, og tak til ministeren.

Den næste spørger er hr. Marcus Knuth, som også har et spørgsmål til transportministeren.

Kl. 13:55

Spm. nr. S 853

8) Til transportministeren af:

Marcus Knuth (KF):

Mener ministeren, at der bør gribes ind, hvis en kommune ikke efterlever forvaltningsregler og god forvaltningsskik i etableringen af infrastrukturprojekter, der kan have skadelige virkninger på et Natura 2000-område såsom en unik dansk ådal?

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:55

Marcus Knuth (KF):

Mange tak. Mener ministeren, at der bør gribes ind, hvis en kommune ikke efterlever forvaltningsregler og god forvaltningsskik i etableringen af infrastrukturprojekter, der kan have en skadelig virkning på et Natura 2000-område såsom en unik dansk ådal?

Kl. 13:55

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:55

Transportministeren (Benny Engelbrecht):

Tak for spørgsmålet. Jeg synes jo, at det er et både godt og relevant spørgsmål, men desværre må jeg meddele, at jeg ikke er den rette at stille det til. Spørgsmål om tilsyn med kommuner i forhold til efterlevelse af forvaltningsret og god forvaltningsskik hører nemlig ikke hjemme under Transportministeriets ressort, men i stedet under Indenrigs- og Boligministeriet. Mit ministerium har derfor også haft kontakt til spørgeren, med henblik på at spørgsmålet i stedet blev omdirigeret til rette ministerium eller blev stillet som et skriftligt spørgsmål i stedet for, for på den måde ville jeg være i stand til at kunne indhente bidrag fra Indenrigs- og Boligministeriet, så spørgeren kunne få et hurtigere svar. Men det har så ikke været ønsket, og derfor kan jeg heller ikke tilføje så meget yderligere her, al den stund at det jo ikke henhører under mit ressort.

Men jeg vil bare understrege, at dette ikke skal tages som udtryk for, at jeg ikke gerne ville bidrage til at svare på spørgsmålet, for det ønsker vi selvfølgelig altid at gøre. Og hvis det er sådan, at spørgeren efterfølgende sender et skriftligt spørgsmål over, skal vi med glæde også sørge for, at det går videre til rette minister.

Kl. 13:56

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:56

Marcus Knuth (KF):

Tak. Og som ministeren selv siger, havde jeg en mundtlig dialog med ministeriet, hvor jeg bl.a. slog fast, at det her handler om den vej, som Horsens Kommune – hvor der er et absolut socialdemokratisk flertal – planlægger fra motorvej E45, som jo netop er ministerens område, hen over naturområder i Bygholm Ådal, klos op ad et Natura 2000-område, og over til et nyt DSV-erhvervsområde.

Årsagen til, at jeg retter spørgsmålet til ministeren, er jo netop, at den her vej løber fra en afkørsel til motorvejen, som er ministerens område, og ind i et erhvervsområde. Og der er jo nogle ting, der stikker helt af her, bl.a. at kommunen vælger ikke at lave en konsekvensanalyse, selv om naturområdet er så følsomt, som alle kan se, selv om byggeriet vil inkludere en grundvandssænkning i ådalen, og selv om det er direkte op ad et Natura 2000-område.

En anden årsag til, at jeg stiller det her spørgsmål til ministeren, er, at i forhold til udvidelsen af motorvej E45, som jo er under ministerens ressort, har Rambøll konkluderet, at hvis man skal lave en grundvandssænkning, og det skal man i begge projekter, selv om motorvejen er 900 m derfra, så bør der være lavet en konsekvensanalyse. Og det er jo så det, Horsens Kommune vælger ikke at gøre.

Vi mener jo, at ud fra et forsigtighedsprincip skal selv den mindste usikkerhed komme naturen til gode.

Så det her har jo i høj grad noget med E45 at gøre, det har i høj grad noget at gøre med en analyse, som ligger under ministerens ressort, og en konklusion, der stikker i en helt anden retning i forhold til Horsens Kommune. Så jeg vil høre, om de her ting er acceptable i ministerens øjne, og om ministeren har en holdning til det.

Kl. 13:58

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:58

Transportministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg synes, at jeg for god ordens skyld skal gøre opmærksom på, at det vitterlig ikke er, fordi jeg ikke har en interesse i at hjælpe spørgeren med at få en afklaring på de spørgsmål, der måtte være. Men da det ikke rent formelt set hører under mit ministerressort og jeg i øvrigt også kan se af pressen, at hr. Marcus Knuth også har tænkt sig at bringe sagen op over for miljøministeren (*Marcus Knuth* (KF): *Præcis!*) – og jeg kan se, at der i hvert fald ikke er nogen spørgsmål på dagens dagsorden, der går til miljøministeren – så kunne det måske være, at vi sådan på god og ordentlig vis lige skulle få det her bragt op. Man kan bl.a. bringe det over via transportordføreren, hr. Niels Flemming Hansen, hvis det er. Det er den måde, vi plejer at løse den her slags ting på, og vi skal gerne være behjælpelige med at få afklaring på dette spørgsmål.

Kl. 13:59

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Hr. Marcus Knuth.

Kl. 13:59

Marcus Knuth (KF):

Arh, det synes jeg ikke er helt fair. Vi har jo netop de her § 20-spørgsmål for at kunne stille spørgsmål til ministeren. Nu kan jeg se, at der også er andre spørgsmål på transportområdet, der handler om projekter rundtomkring i Danmark. Og når nu det er sådan, at en Rambøllrapport, der vedrører motorvej E45, som er på ministerens ansvarsområde, konkluderer, at der *skal* en omfattende konsekvensanalyse til af hensyn til naturområdet, og kommunen så kommer frem til noget helt andet, på trods af at kommunens vej ligger klos op af naturområdet, så må ministeren da have en holdning til det.

Kl. 13:59

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren.

Kl. 13:59

Transportministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg har den holdning, at man skal sørge for at få afklaret de juridiske aspekter, der måtte være, på rette og behørig vis. Tilsynet med kommunerne ligger ikke i mit ministerium, og jeg synes faktisk, at det også er lidt dårlig stil af en spørger ikke at tage det ad notam, at jeg som minister siger: Selvfølgelig vil jeg være beredvillig i forhold til at få afklaret det her. Det her handler på ingen som helst måde om, at vi ikke gerne vil være behjælpelige. Det handler alene om processen og om at sørge for, at det her går efter bedste beskub. Og vi stiller os helt til rådighed for at kunne svare på det her på alternativ vis, men jeg *kan* ikke svare på det her i salen i dag, da det ikke er mit ressort.

Kl. 14:00

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo.

Kl. 14:00

Marcus Knuth (KF):

Så vil jeg sige tak til ministeren, for vi har rigtig mange spørgsmål, som vi forventer at følge op med, og som sagt er det her jo ikke en eller anden lillebitte kommunevej fra den ene ende af kommunen til den anden. Det her er jo altså en vej, der løber direkte fra motorvejen, som er på ministerens ansvarsområde, og ind til et meget stort industriområde gennem en af Østjyllands absolutte naturperler. Så tak til ministeren for at ville samarbejde med os fremadrettet. Det ser vi frem til.

Kl. 14:01

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:01

Transportministeren (Benny Engelbrecht):

Det vil vi selvfølgelig altid gøre, og jeg har også jævnligt dialog med Konservatives transportordfører. Og det er altså helt normalt, at den slags emner også kan bringes op via ens ordfører, sådan at vi kan løse de ting, der måtte være. Og som sagt er det ikke en manglende vilje fra min side til at få det her emne belyst. Men det er altså ikke sådan, at blot fordi en kommunal vej har tilslutning til en statsvej, falder det pludselig ind under mit ministerressort.

Kl. 14:01

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak til spørgeren, som jeg vil bede om lige at gøre talerstolen klar til den næste spørger.

Det næste spørgsmål er også til transportministeren, og det er hr. Morten Messerschmidt, der kan gøre sig klar.

Kl. 14:02

Spm. nr. S 863

9) Til transportministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at den netop offentliggjorte opdaterede vvm-undersøgelse for Frederikssundmotorvejen viser en overraskende stor samfundsøkonomisk gevinst ved færdiggørelse af motorvejen, og er ministerens enig i, at en færdiggørelse af motorvejsstrækningen vurderes at være blandt de mest rentable vejprojekter i Danmark?

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Værsgo. Spørgeren.

Kl. 14:02

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til, at den netop offentliggjorte opdaterede vvm-undersøgelse for Frederikssundmotorvejen viser en overraskende stor samfundsøkonomisk gevinst ved færdiggørelse af motorvejen, og er ministeren enig i, at en færdiggørelse af motorvejsstrækningen vurderes at være blandt de mest rentable vejprojekter i Danmark?

Kl. 14:02

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Værsgo. Ministeren.

Kl. 14:02

Transportministeren (Benny Engelbrecht):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet. Jeg bliver i det skriftligt oversendte spørgsmål spurgt, hvad jeg mener om, at vvm-undersøgelsen af Frederikssundmotorvejens sidste etape viser en »overraskende stor samfundsøkonomisk gevinst«.

Det er muligt, at det kommer som en overraskelse for spørgeren, men jeg vil gerne understrege, at det ikke er en overraskelse for mig, at det er sådan. Derfor kan jeg også sige, at jeg var utrolig glad for at kunne præsentere de her nye beregninger, da vi i første omgang præsenterede dem for Folketingets Transportudvalg forud for offentliggørelsen og derefter offentliggjorde dem i forrige uge. For det er klart, at når vi i denne folketingssamling skal forhandle om en kommende grøn mobilitetsplan og dermed fremtidens infrastruktur, så er det helt afgørende, at vi har det bedste mulige beslutningsgrundlag.

For nogle projekter, som Frederikssundmotorvejen er et godt eksempel på, betyder det, at tallene faktisk ser lidt bedre ud end hidtil. For andre – det kunne f.eks. være en eventuel ny midtjysk motorvej eller det, som nogle kalder for en hærvejsmotorvej – er de samfundsøkonomiske beregninger faldet ringere ud end hidtil antaget. Det er også derfor, der er projekter, der står foran, når det handler om fremtidens investeringer. Her kunne jeg nævne mange, der står foran i køen forud for en hærvejsmotorvej. Det kunne også være E45 eller E20 ved Kolding f.eks. for nævne noget andet end Frederikssundmotorvejen og for at blive i Jylland.

Men som sagt: Frederikssundmotorvejen er et rigtig godt eksempel på et projekt, som har en markant bedre samfundsøkonomisk forrentning end hærvejsmotorvejen. Derfor er det også min klare ambition, at kommende infrastrukturinvesteringer skal forhandles bredt i Folketinget. Det er for at sikre langsigtede og solide politiske aftaler, og derfor er det også væsentligt, at vi får det her tænkt med ind, når vi går til forhandlingsbordet.

Kl. 14:04

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak for det. Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:04

Morten Messerschmidt (DF):

Det er selvfølgelig glædeligt, at vi tilsyneladende stadig væk og nu på et opdateret grundlag er enige om, hvor fremragende et projekt færdiggørelsen af Frederikssundmotorvejen vil være.

Derfor er det måske rigtigt, som ministeren siger, at ordet overraskende ikke er så relevant at bruge i forhold til den nye vvm-redegørelse, men snarere om det, at man, når det har været så velbelyst i lang tid, stadig væk venter på ministeren. Det her er jo, som jeg lige husker det, tredje gang, jeg har det privilegium at spørge transportministeren, siden han blev transportminister, om det samme.

Vi får flere og flere data, opdateret vvm osv., som viser, at det her bare er en knaldgod idé miljømæssigt, økonomisk, velfærdsmæssigt osv., sådan at folk ikke skal spille deres tilværelse på at holde i kø. Men der sker ikke noget. Nu har vi så hørt, at man vil indkalde til forhandlinger inden grundlovsdag. Det er jo en lille smule skuffende for ikke at sige overraskende, at man har en regering, som altså tøver så voldsomt.

Der er tale om et projekt, som har en forrentning på over 10 pct. Nu ved transportministeren jo mere om transportforhold, end jeg gør, men jeg mindes ikke at have set ret mange projekter med en så høj forrentning. Der er tale om et projekt, der nu ovenikøbet er blevet billigere – det er selvfølgelig et lille alibi for, at transportministeren måske venter. Måske venter han så yderligere 4-5 år i håbet om, at det så bliver endnu billigere. Nej, vel?

Så det store spørgsmål er: Hvorfor står vi nu her for tredje gang – hvert halve år siden folketingsvalget har jeg spurgt – og kan stadig ikke få sat projektet i gang? Anlægsloven er vedtaget. Det klarede vi jo tidligere. Det eneste, vi sådan set mangler, er at få transportministeren til at omsætte fuldstændig ubestridelige kendsgerninger til politisk handling, og indtil videre står vi bare her måbende og overraskede over en transportminister, der ikke handler.

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren, værsgo.

Kl. 14:06

hvor der simpelt hen bare skal køres asfalt ud. Det har vi vidst i årevis var nødvendigt. Vi har vidst i årevis, at det var en miljømæssigt god idé. Vi har vidst i årevis, at det var en samfundsmæssigt god idé, altså økonomisk. Vi har vidst i årevis, at det ville være en velfærdsmæssigt god idé, fordi de 24.000 daglige pendlere simpelt hen helt unødvendigt sidder på ikkettidssvarende veje.

Kl. 14:06

Det har da intet at gøre med den grønne bilreform, som skatteministeren så i øvrigt har forhandlet på plads. Jeg fristes jo næsten til at spørge, hvor mange mandetimer transportministeren har brugt i de forhandlinger, hvis det virkelig er det, der har forhindret ham i at gøre det fuldstændig åbenlyst rigtige, nemlig at få færdiggjort Frederikssundmotorvejen.

Kl. 14:09

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren, værsgo.

Kl. 14:09

Transportministeren (Benny Engelbrecht):

Tak. Det er jo sådan, at vi bl.a. har haft en opgave med at sikre, at der kommer flere grønne biler på vejene. Den opgave tog jo noget tid, må man sige. Det skyldtes ikke spørgerens parti, det vil jeg gerne understrege, selv om jeg gerne havde set, at spørgerens parti også havde været med i den aftale, så det var blevet bredt. Men de grønne perspektiver – ikke mindst også perspektiverne, i forhold til hvordan vi sikrer adgang til den nødvendige infrastruktur – er jo noget af det, som Eldrupkommissionen også kigger på. Eldrupkommissionen kommer om kort tid med deres anden afrapportering, og jeg synes, det er helt naturligt at få det med, også i aspekterne af en grøn mobilitetsplan, og dermed også kvalificere den investeringsplan, der skal laves.

Kl. 14:07

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Spørgeren.

Kl. 14:07

Morten Messerschmidt (DF):

Nu synes jeg, at transportministeren lidt sætter sit lys under en skæppe. Det kan jo ikke være sådan, at transportministeren har været så optaget af at lave den grønne elbilreform, hvor han i øvrigt er blevet sekunderet ret kraftigt af både skatteministeren og andre gode folk i regeringen, at han slet ikke har haft lejlighed til at se på noget andet. Altså, jeg går ud fra – selv om vi er kromosonelt udfordrede begge to, vil der være nogle, der siger – at vi vel godt kan multitaske, i den forstand at vi kan lave flere forhandlinger på samme tid.

Så jeg vil simpelt hen ikke acceptere, at det skulle være en forhandling om at få flere elbiler på vejen, der gør, at de 24.000 pendlere til Frederikssund hver eneste dag stadig væk skal sidde og vente på trafikken – men jo først og fremmest på transportministeren. Det må vi kunne få et bedre svar på.

Kl. 14:07

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren.

Kl. 14:07

Transportministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg er faktisk ganske overbevist om, at hvis vi ikke havde anvist en vej til flere grønnere biler, så ville både jeg og spørgerens parti med rette være blevet kritiseret for ikke at tænke det med, hvis man ønskede at udvide og forbedre vejforholdene. For det at sikre, at fremtidens transport bliver grøn, er jo også en grund til dermed at sige, at så er det relevant at have en balanceret tilgang, hvor man både investerer i kollektiv transport, cykelstier og, nå ja, veje. Og så må man heller ikke glemme, at den seneste analyse jo også peger på, at det er nødvendigt med markant mere støjafskærmning, end det tidligere har været antaget. Det synes jeg også er væsentligt i forhold til de lokale beboere.

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:08

Morten Messerschmidt (DF):

Men det er jo vel at mærke langt længere nede. Det, vi taler om, er stykket fra Smørum og op til Frederikssund, og det er det stykke,

Transportministeren (Benny Engelbrecht):

I modsætning til spørgeren går jeg og resten af regeringen i hvert fald meget op i at forhindre, at danskere skal blive mere støjplagede, end de er i forvejen. Tværtimod går vi faktisk op i, at støjen fra trafikken skal blive mindre. Derfor har det også været et meget, meget væsentligt bidrag i den opdaterede vvm-undersøgelse. Og jeg er glad for, at det så har kunnet indeholdes i en ramme og i en undersøgelse, som både har gjort forrentningen bedre, gjort investeringen billigere og tilmed også har sørget for, at der bliver markant bedre støjafskærmning.

Kl. 14:09

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Så siger vi tak til spørgeren og ministeren. Og tak til spørgeren for straks at kaste sig over sin pligt med afspritting. (*Morten Messerschmidt* (DF): Naturligvis, jeg vil ikke have noget på samvittigheden her). Nej, nej.

Så giver vi plads til børne- og undervisningsministeren, og spørgeren, fru Marie Krarup, har et spørgsmål til selv samme.

Kl. 14:10

Spm. nr. S 864

10) Til børne- og undervisningsministeren af:

Marie Krarup (DF):

Vil ministeren i sin egenskab af minister for børneområdet sætte foranstaltninger i værk, der kan gøre det mere attraktivt at få børn, så vi kan afbøde det fald i befolkningstilvækst, som ifølge EU-statistik er på vej?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Europæerne får færre børn under pandemien« i Kristeligt Dagblad den 4. februar 2021.

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo.

Kl. 14:10

Marie Krarup (DF):

Tak. Vil ministeren i sin egenskab af minister for børneområdet sætte foranstaltninger i værk, der kan gøre det mere attraktivt at få børn, så vi kan afbøde det fald i befolkningstilvækst, som ifølge EU-statistik er på vej?

Kl. 14:10

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren, værsgo.

Kl. 14:10

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):
 Altså, først og fremmest vil jeg sige, at det jo sådan set er en interessant problemstilling, for vi ved jo ikke endnu, hvordan den her krise kommer til at påvirke fødselstallet. Vi ved, hvordan det ser ud lige nu, og det er jeg sådan set enig med spørgeren i at der er god grund til at være bekymret omkring.

Men ser man på f.eks. anden verdenskrig, var der under krigen en stigning, men babyboommet kom bagefter. Det vil sige, at vi jo endnu har til gode at se, om det, der sker, er, at folk udskyder det tidspunkt, hvor de får deres børn, med det resultat, at vi får en ny boomer-generation på den anden side af krisen; eller om det er sådan i dag – i modsætning til under anden verdenskrig – at folk udskyder tidspunktet for det at få børn til så sent, at det kan vise sig at blive for sent. Og det vil sige, at der er et aldersspørgsmål, som har en anden betydning nu, end det havde dengang.

Så jeg anerkender sådan set fuldstændig, at vi i Europa kan stå over for et problem med svigtende børnetal, som ikke nødvendigvis bliver indhentet efterfølgende – i hvert fald ikke til fulde – og altså ikke alene handler om, at der er noget, der er udskudt.

Jeg tror, at et bud på, hvordan man egentlig kan modvirke den nedgang i antallet af fødsler, er at skabe sikkerhed omkring familiernes økonomi. Det tror jeg sådan er den ene store ting, og det er jo noget, som har ligget regeringen rigtig meget på sinde i forbindelse med håndteringen af den her coronakrise, altså simpelt hen skabe en økonomisk sikkerhed omkring familien.

Den anden ting er, at der er ordentlige rammer omkring det at være børnefamilie. Og der vil jeg bare pege på, at vi jo har sat også gevaldigt mange ekstra penge af til at forbedre både daginstitutioner og skoler i Danmark.

Så hvis man sådan skal se på, hvad det er for nogle store strukturelle grundklodser, der er omkring børnefamilierne, så vil jeg pege på de to ting. Man, altså, nu ser vi, hvad der sker på den anden side af coronakrisen, i forhold til om der kommer en markant stigning, ligesom vi har set det efter tidligere kriser, herunder anden verdenskrig.

Kl. 14:12

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Spørgeren.

Kl. 14:12

Marie Krarup (DF):

Tak for svaret, som jeg jo nok må sige jeg synes er skuffende. Den artikel, jeg har henvist til i mit spørgsmål, drejer sig om, at der fødes endnu færre børn under corona, end der gjorde før, men i forvejen fødtes der for få børn. Så der var al mulig grund til at have en familiepølitik allerede før corona, men corona gør det så åbenbart endnu mere aktuelt.

Det viser jo tydeligt med ministerens svar her og også med svaret fra socialministeren, som jeg har diskuteret med tidligere i dag her i spørgetiden, at regeringen ikke har en politik, hvor man satser på at gøre noget specifikt for familierne, specifikt for, at der skal fødes flere børn. Det er bare en kæmpe mangel, når man ser på den situation, vi står i, og som jo så må forventes at blive forværret yderligere.

Det er jo ikke nok, at man ser på de store økonomiske rammevilkår eller på velfærdspolitik. Der skal jo være noget, som er direkte rettet imod familierne. Det er der i hvert fald noget, der tyder på, hvis man ser på, hvad man gør i andre europæiske lande, fordi der jo er lande, som står i de samme problemer, som vi gør – eller som faktisk står i endnu værre problemer. De har indført nogle foranstaltninger, som er rettet direkte mod familier, sådan at man på forskellige måder – det er lidt forskelligt fra land til land, hvordan

man gør det – gør det mere økonomisk overkommeligt og måske endda økonomisk attraktivt at få flere børn.

Der synes jeg jo, det er mærkeligt, at Danmark har en regering, der slet ikke har en familiepølitik. Man var også i tvivl om, hvem jeg egentlig skulle stille de her spørgsmål til, da jeg først stillede dem for at få dem på her i spørgetiden, altså spørgsmål om, hvad man ville gøre for at prøve at få børnetallet op i Danmark. Man har ikke et familieministerium eller en familieminister. Man er i tvivl om, hvor det ligger. Jeg synes, at det ville klæde regeringen at få fokus på familien, som jo er vores lands vigtigste og mindste enhed.

Kl. 14:14

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:14

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Tak for det. Jeg tror simpelt hen, vi er uenige om, hvad det er for nogle redskaber, der skal til, for at man har et højt fødselstal, og derfor anerkender jeg slet ikke den præmis. Når vi laver minimums-normeringer på dagtilbudsområdet – det har ligget Socialdemokratiet på sinde, at der skulle sættes flere penge af til det område – så handler det om, at det, der lægger et rigtig stort pres på en børnefamilie, jo er f.eks. at aflevere et barn sted, hvor der ikke er hænder nok. Så følelsen af den utilstrækkelighed, der ligger i det, mener jeg simpelt hen er en del af det.

I rigtig mange europæiske lande koster det jo i øvrigt spidsen af en jetjager overhovedet at få sit barn i daginstitution. Så ordentlige vilkår omkring det at være børnefamilie mener jeg er fuldstændig afgørende i de valg, man som børnefamilie træffer, om, om man kan se for sig at få flere børn end det, man i første omgang havde planlagt.

Kl. 14:15

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:15

Marie Krarup (DF):

Der er jo slet ikke nogen tvivl om, at en ordentlig økonomi og et velfungerende velfærdssamfund er et kæmpe gode, men det er jo ikke tilstrækkeligt.

Jeg synes, der er et eller andet sørgeligt ved, at socialministerens indstilling til børn er, at man skal sikre flere tidlige tvangsfjernelser, og at børnemini-sterens indstilling til børn er, at man skal forbedre pasningsordningerne uden for hjemmet. Der er altså noget, der hedder familien. Der er noget, der hedder hjemmet. Hvorfor er det, at man ikke kan rette sit fokus imod det område og forsøge at finde ud af, hvad det er, der er behov for dér, og i det mindste sætte nogle studier i gang, som kan afdække det?

Kl. 14:16

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:16

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Der er slet ingen tvivl om, at vi har en helt forskellig indgangsvinkel til det her. For mig og for Socialdemokratiet er det familiepølitik at drøfte med os selv og hinanden, hvad det er for nogle skoler, vi tilbyder, hvad det er for nogle daginstitutioner, vi tilbyder, hvad det er for en sikkerhed, der er under familien eksempelvis i forbindelse med hjælpepakkerne. Når vi går ind og siger, at noget af det, der har været allervigtigst for Socialdemokratiet i den sammenhæng,

har været lønkompensationsordningerne, så er det jo at spænde et sikkerhedsnet ud, der giver en tryghed og en sikkerhed i familierne.

Ser man på de forskere, der beskæftiger sig med fødselstal, så er noget af det, de peger på, faktisk præcis økonomisk sikkerhed som en af de mest afgørende faktorer, i forhold til om der bliver født børn eller ej, og derfor anerkender jeg simpelt hen ikke den præmis, spørgeren stiller op.

Kl. 14:17

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:17

Marie Krarup (DF):

Selvfølgelig er økonomisk sikkerhed vigtigt. Det er det for alle mennesker. Det er der jo slet ingen tvivl om. Så det er fint at have fokus på det, men derudover er man da også nødt til at have ekstra fokus på den enhed, som rent faktisk er dem, der får børnene, nemlig familien. Man skal sørge for dem og gøre det mere attraktivt for dem at få børn i en tidligere alder. Man kunne jo undersøge, om det med forskellige økonomiske foranstaltninger ikke kunne have en positiv konsekvens.

Derfor kan jeg slet ikke forstå, at regeringen ikke åbner sine øjne og ser på, hvad det er, man gør rundtomkring i andre lande, og måske forsøger at efterligne nogle af de mere vellykkede tiltag, sådan at vi kan få fokus på familier og vi dermed forhåbentlig kan gøre det nemmere for folk at sætte børn i verden og gøre det i en tidligere alder.

Kl. 14:17

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak til spørgeren. Ministeren.

Kl. 14:17

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Ser vi på nogle af de lande, hvor fødselsraten er ekstremt lav, så drejer det sig om lande, hvor det er helt umuligt at flytte hjemmefra. Det er altså boligpolitik, vi taler om. I modsætning til den her præmis om, at det skulle være et eller andet særligt, lille område, vi skal sidde og kigge på, tror jeg, at for familier er tryghed, at man har en ordentlig bolig, og at det faktisk er muligt at komme ind på boligmarkedet; at man har en sikkerhed omkring sin lønindkomst i forhold til at skulle sætte et barn i verden; at der er ordentlige institutioner og skoler, man kan være sikker på at få. Og for at være helt ærlig mener jeg ikke, at der er særlig mange lande, der matcher de skandinaviske lande i forhold til at give den sikkerhed og de trygge rammer omkring familien.

I forhold til hvad der er sørgeligt i den forbindelse, synes jeg jo, det er enormt sørgeligt, at i lande, som jeg har besøgt, koster det 10.000, 12.000, 13.000 og 14.000 bare at have en daginstitutionsplads med det resultat, at folk vælger familielivet fra eller får færre børn end det, de egentlig havde forventet, fordi deres situation simpelt hen ikke tillader det. Derfor mener jeg, at hjertet af al familiepolitik er, at vi sørger for, at rammerne og økonomien og sikkerheden er omkring familierne, og det er familiepolitik.

Kl. 14:19

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Jeg siger tak til spørgeren, og tak til ministeren.

Næste spørger bedes holde sig klar. Det er hr. Kristian Hegaard, og det er med et spørgsmål til udlændinge- og integrationsministeren, som jeg også kan se er i salen. Det er godt.

Kl. 14:19

Spm. nr. S 860

11) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Kristian Hegaard (RV):

Synes ministeren, at det er rimeligt, at en ung kinesisk studerende, der blot var i Danmark for at studere, kan ende i Ellebæk som følge af et udløbet visum, et sted, der af Europarådets Torturkomité har fået stærk kritik for fængselslignende forhold?

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo.

Kl. 14:19

Kristian Hegaard (RV):

Tak, og velkommen til formanden i formandsstolen. (*Tredje næstformand* (Rasmus Helveg Petersen): Tak.) Synes ministeren, at det er rimeligt, at en ung kinesisk studerende, der blot var i Danmark for at studere, kan ende i Ellebæk som følge af et udløbet visum, et sted, der af Europarådets Torturkomité har fået stærk kritik for fængselslignende forhold?

Kl. 14:19

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren, værsgo.

Kl. 14:19

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Tak for spørgsmålet, og også herfra et velkommen i formandsstolen. (*Tredje næstformand* (Rasmus Helveg Petersen): Tak.) Helt generelt vil jeg sige, at det jo er godt for Danmark, at der kommer udenlandske studerende her til landet. Jeg er også rigtig glad for, at regeringen bl.a. i samarbejde med Det Radikale Venstre har sikret bedre muligheder for, at flere udenlandske studerende kan blive i Danmark efter endt studie og dermed bidrage til vores økonomi. I forhold til den konkrete sag, som spørgeren omtaler, så overrasker det nok ikke spørgeren, at jeg ikke her i salen i dag kan give en nærmere redegørelse for det konkrete sagsforløb. Men jeg har bedt embedsmændene i Udlændingeministeriet om at undersøge, hvad der er op og ned i den her konkrete sag, og jeg kan også forstå, at der er stillet et udvalgs spørgsmål, så jeg får lejlighed til eventuelt i fortrolig form at redegøre nærmere for sagen.

Men jeg kan sige, at det er min generelle holdning, at man selvfølgelig skal rejse ud af Danmark, hvis ikke man har lov til at opholde sig her i landet. Det giver sig selv. Det har også altid stået i udlændingeloven, at en udlænding kan udvises, hvis den pågældende opholder sig her uden fornøden tilladelse. Det mener jeg også er indlysende. Det fremgår så også af lovgivningen, at en udlænding kan frihedsberøves med henblik på at sikre muligheden for at effektuere en udvisning, og sådan en frihedsberøvelse prøves som udgangspunkt af domstolene – altså ikke af en minister, men med en dommer for bordenden. Myndighederne foretager i forbindelse med frihedsberøvelsen en proportionalitetsvurdering. Indgrebet skal selvfølgelig stå mål med det formål, man forfølger, altså at få udsendt folk. Tak for ordet.

Kl. 14:21

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:21

Kristian Hegaard (RV):

Tak for det. Jeg har fuld forståelse for, at vi ikke kan stå her og udveksle personoplysninger, og jeg ser derfor frem til en redegørelse for sagen i fortrolig form. Grunden til, at jeg alligevel rejser sagen her, er, at det følger af udlændingelovens § 36, at en udlænding uden ret til ophold kan frihedsberøves, bl.a. hvis mindre indgribende foranstaltninger i § 34 ikke er tilstrækkelige til, at der kan ske udsen-

delse. Derfor vil jeg spørge, om ministeren helt generelt mener, at det er udtryk for en rimelig proportionalitetsafvejning, hvis en ung universitetsstuderende, som selv har taget kontakt til myndighederne, bliver sendt til Ellebæk, der af torturkomitéen fra Europarådet anses for at være fængselslignende forhold.

Kl. 14:24

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren, værsgo.

Kl. 14:22

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):
Jeg synes, det er nogle gode regler, vi har i udlændingelovens §§ 34, 35 og 36, som jo bl.a. handler om, at vi ikke skal gribe hårdere ind, end der er behov for. Det er jo et generelt princip, vi har i retsstaten, og det er et godt og et sundt princip. Den konkrete sag vil jeg gerne have lov til at svare på i fortrolighed, men generelt set vil jeg sige, at hvis der fra myndighedernes side er mulighed for at lave et mindre indgribende indgreb, så skal man selvfølgelig gøre det.

Kl. 14:22

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:22

Kristian Hegaard (RV):

Det vil jeg være rigtig glad for, for vi har jo tidligere set, at ministeren har været villig til at se på, om myndighederne agerer hensigtsmæssigt i mødet med udlændinge, som ikke længere har lovligt ophold. Derfor vil jeg så høre, om ministeren i forbindelse med det her fortrolige svar også i den her sag vil se på, om den kunne være håndteret på en mere skånsom måde, eksempelvis ved deponering af pas eller lignende eller med de andre mindre indgribende foranstaltninger, der findes i udlændingelovens § 34.

Kl. 14:23

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:23

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):
Jeg kommer ikke til at gribe ind i den konkrete sag eller sagsbehandlingen af den, men det sker jo ofte, at enkeltsager giver anledning til, at vi får en mere generel diskussion af, hvordan udlændingeloven fungerer. Men jeg vil sige, at jeg er ret tilfreds med, at vi har mulighed for at frihedsberøve folk i Ellebæk, så vi undgår, at folk går under jorden, og for, at vi, hvis vi ved, at der er et fly på vej til Afghanistan, Somalia eller et andet sted, kan frihedsberøve folk, indtil vi kan få dem på flyet. Reglerne siger selvfølgelig klart, at inden for 3 dage skal dommeren tage stilling til, om det var lovligt at frihedsberøve, og om man kan opretholde frihedsberøvelsen. Det er jo et godt princip, at det i sidste ende er en dommer, der skal vurdere det.

Kl. 14:24

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:24

Kristian Hegaard (RV):

Så vil jeg bare her til sidst høre, om ministeren ikke er enig i, når det eksempelvis kommer til unge studerende, der bare er i Danmark for at studere, at så er det i hvert fald ikke første skridt, når deres opholdstilladelse udløber, at de så skal på Ellebæk, men at man *altid* skal afsøge mindre indgribende foranstaltninger, og at det ikke giver mening, at udenlandske studerende ryger til Ellebæk.

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Ministeren, værsgo.

Kl. 14:24

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):
Jamen jeg synes ikke, at man generelt kan sige, at Ellebæk ikke er til for studerende. Altså, der har været folk, der tidligere har haft studieophold, og der har været folk, der tidligere har haft et au pair-ophold, og nogle har måske haft et flygtningeophold; der kan være mange forskellige opholdsgrundlag. Der kan også være nogle, der slet ikke har haft et opholdsgrundlag. Men det, som er fælles for dem, er, at de skal udsendes, og vi vil gerne frihedsberøve folk med henblik på at kunne effektuere en udsendelse for at forhindre, at folk f.eks. går under jorden. Jeg vil gerne gentage det, der står i udlændingeloven, og som har stået der i mange, mange år, nemlig at man jo ikke skal gribe hårdere ind, end der er behov for. Men der er ret ofte behov for at kunne frihedsberøve folk, og det siger domstolene jo også, altså at det både er sagligt og proportionalt, når myndighederne frihedsberøver folk. Det kan man ikke gøre i en evighed; jo længere tid der går, jo mere skal myndighederne kunne argumentere for, at det er sagligt og proportionalt. Men jeg er i hvert fald ikke lige bekendt med, at det i den her konkrete sag eller andre konkrete sager har vist sig, at man har administreret imod lovgivningen.

Kl. 14:25

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Jeg siger tak til spørgeren. Jeg siger tak til ministeren.

Den næste spørger er hr. Marcus Knuth, der stiller spørgsmål til miljøministeren. Jeg skal lige spørge, om vi kan få sprittet talerstolen af. (*Marcus Knuth* (KF): Det gør jeg med det samme). Det er fint, tak for det.

Kl. 14:26

Spm. nr. S 854

12) Til miljøministeren af:

Marcus Knuth (KF):

Er det efter ministerens opfattelse bekymrende at iværksætte infrastrukturprojekter, der vil medføre massiv tung trafik tæt på grænsen mod et Natura 2000-område, og kan en etablering af et sådant projekt være en trussel mod overholdelsen af FN's klimamål, bl.a. grundet øget forurening i området?

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:26

Marcus Knuth (KF):

Tak, formand. Er det efter ministerens opfattelse bekymrende at iværksætte infrastrukturprojekter, der vil medføre massiv tung trafik tæt på grænsen mod et Natura 2000-område, og kan en etablering af et sådant projekt være en trussel mod overholdelsen af FN's klimamål, bl.a. grundet forurening i området?

Kl. 14:26

Tredje næstformand (Rasmus Helveg Petersen):
Tak til spørgeren. Værsgo, ministeren.

Kl. 14:26

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Tak for spørgsmålet. Vi skal passe godt på vores natur, også når vi laver infrastruktur i Danmark. Det gælder også i forhold til Natura 2000-områder, som er omfattet af en beskyttelse i naturdirektiverne. Det betyder bl.a., at planer og projekter, som kan påvirke et Natura 2000-område, skal underlægges en habitatvurdering, som sikrer, at

området ikke skades. Hvis et område skades, kan der som udgangspunkt ikke vedtages en plan eller gives tilladelse til et projekt. Reglerne om habitatvurdering findes i mange forskellige danske regler, og det afhænger af det konkrete projekt, hvilke regler der så finder anvendelse, og også, hvilken klageadgang der er.

Spørgeren har oplyst, at spørgsmålet er stillet på baggrund af bl.a. Horsens Kommunes forslag til kommuneplantillæg, og der er frist for at indsende høringssvar den 25. marts i år. Det er Miljøstyrelsen, der på vegne af naturlovgivningen, kan man sige, varetager de nationale interesser i forhold til at sikre, at Natura 2000-områder ikke skades. Og det er altså også styrelsen, der tager stilling til, om der skal anmodes til Indenrigs- og Boligministeriet om at fremsætte indsigelse mod en kommunes planforslag på Miljøstyrelsens vegne. Så når planen er endeligt vedtaget, har de klageberettigede også adgang til at klage til Planklagenævnet i forhold til retlige spørgsmål.

I forhold til den sidste del af spørgsmålet er det lidt uklart for mig, hvad der menes med spørgsmålet om etablering i forhold til en trussel mod overholdelse af FN's klimamål. De gælder overordnet, i hvert fald hvis vi taler om vores 70-procentsmål her i Danmark. Det er jo dejligt, at der også er engagement fra Det Konservative Folkeparti. Det mener jeg at vi er i fuld gang med, men det er jo noget, som vi samlet set skal varetage med alle de planer, vi er i gang med. Tak.

Kl. 14:28

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren.

Kl. 14:28

Marcus Knuth (KF):

Tak til miljøministeren. Jeg er glad for, at miljøministeren er her, for vi føler i Østjylland, at vi virkelig har brug for ministerens hjælp. Jeg bemærkede jo ministerens facebookopslag forleden, hvor der stod, at vi står midt i en naturkrise. Det er virkelig sådan, vi har det i Østjylland.

Nu beskrev ministeren, at projektet bl.a. går ud på, at Horsens Kommune, hvor der er et absolut socialdemokratisk flertal, er ved at planlægge en 6 m bred vej til tung transport hen over den meget, meget smukke Bygholm Ådal – klods op ad et Natura 2000-område. Kommunen har jo allerede inden høringen valgt ikke at lave en Natura 2000-konsekvensanalyse, og det er jo altså, selv om naturområdet er så følsomt, som ministeren ved, og selv om byggeriet muligvis kan inkludere en grundvandssænkning i ådalen. Bare lige for at præcisere det her: Man er også ved at udvide motorvej E 45, og i den forbindelse har en Rambøllrapport vist, at hvis man vil lave grundvandssænkning dér – og det er altså 900 m væk fra det her naturområde – er der behov for en konsekvensanalyse.

Så vi føler jo, at kommunen allerede fra start har været helt, helt skæv i forhold til det her, og vi føler også, at den mindste usikkerhed ud fra et sikkerhedsprincip selvfølgelig skal komme naturen til gode. I sit facebookopslag skriver ministeren jo: Nu er tiden til at få kommunerne med i kampen for en rigere natur. Uret tikker jo, og der er 7 uger tilbage af høringsperioden, og vi har i hvert fald en egenrådig kommune med et absolut rødt flertal, som på ingen måde har valgt at gøre noget som helst for naturen. Så jeg vil høre, om ministeren rent faktisk har beføjelser og vil gøre noget for at skride ind i forhold til det her.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 14:30

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Måske skal jeg bare i al stilfærdighed lige klargøre, at det facebookopslag, som spørgeren henviser til, altså ikke handler om det her projekt. Der er ingen tvivl om, at vi står midt i en naturkrise, og dér, hvor jeg har indbudt alle kommuner til at være med, er i spørgsmålet om at få mere vild natur på kommunens arealer. Og der kan Horsens Kommune og alle andre kommuner være med, og det håber jeg sådan set også de vil.

Når det så handler om det projekt, som spørgeren spørger ind til, så kan jeg kun glæde mig over, at kommuner med mange socialdemokrater repræsenteret er gode til at finde de rigtige balancer. Men det, der bliver spurgt til, er jo den her vurdering. Der tror jeg det er vigtigt at sige, at man jo kan lave den her væsentlighedsvurdering først, og det er jo også lidt resultatet af den, der så afgør, at hvis man kommer frem til, at et projekt ikke påvirker et Natura 2000-område væsentligt, ja, så skal der ikke foretages en nærmere konsekvensvurdering.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren.

Kl. 14:31

Marcus Knuth (KF):

Jamen jeg kan jo så fortælle ministeren, at Horsens Kommune i tidsplanen for projektet end ikke har indbygget muligheden for en konsekvensanalyse, bl.a. i den aftale, man har, vedrørende DSV's projekt. Så vi føler, det er fuldstændig skævt.

Altså, lige nu er der en lokal kæmpeindsats for at få bevaret den her ådal, bl.a. med en facebookgruppe på snart 2.000 mennesker. Et af forslagene er, at man kan udvide det eksisterende Natura 2000-område. Er det noget, som ministeren muligvis vil kigge på, også når man tager i betragtning, at uret tikker, og at byggeriet lige om lidt går i gang?

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 14:32

Miljøministeren (Lea Wermelin):

I forhold til den konkrete sag, som jeg var inde på, kommer Miljøstyrelsen jo til at tage stilling til det her plantillæg, som der ligger. Derudover er der muligheden for, når man har en plan på plads, at der kan klages til Planklagenævnet. Og vurderingen, altså den her væsentlighedsvurdering kan også efterprøves af en klageinstans. Så på den måde har vi jo sikret os, også i forhold til konkrete projekter, at man har mulighed for at få sin stemme hørt. Min erfaring med gode socialdemokratiske kommuner er jo, at man skal kunne balancere begge dele, nemlig både at sikre arbejdspladser og erhvervsudvikling i sin kommune, men samtidig jo også passe godt på naturen.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren.

Kl. 14:32

Marcus Knuth (KF):

Jeg er jo altid meget glad for, at vores miljøminister er meget visionær. Og ministeren skriver bl.a.: Tænk, hvis vi kan få hele Danmark med i ministerens konkurrence om at sætte naturen fri. Her har vi så Horsens Kommune, der er godt i gang med det diametralt modsatte.

Forleden var jeg selv ude at besøge den her meget smukke ådal, som bl.a. ligger lige næsten i min egen baghave, sammen med vores

transportordfører, Niels Flemming Hansen, og vores lokale byråds-medlem, Esben Hedeager.

Jeg vil så også her til sidst høre, om jeg må invitere ministeren ud for at se Bygholm Ådal – det ville vi være rigtig glade for hvis ministeren ville sige ja til.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 14:33

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Først og fremmest vil jeg sige igen, at når jeg skriver: tænk, hvis vi kunne få alle kommuner med, så er det jo, fordi vi ved, at enhver kan gøre en forskel i forhold til at passe bedre på naturen. Det kan du og jeg med vores haver, hvis vi lader dem være mere vilde, og det kan kommunerne jo også i rundkørsler og langs grøftekanter og ved plejehjem og på skoler og ved idrætsanlæg. Så der er jo rigtig meget, man kan gøre. Og det skal vi gøre, og det er jo det, som det handler om.

I forhold til det konkrete projekt takker jeg for invitationen. Jeg modtager altid gerne invitationer. Lige for tiden er vi lidt begrænset af corona, men det er altid dejligt at blive inviteret ud lokalt.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak for det. Spørgsmål at besvaret. Tak til hr. Marcus Knuth og til miljøministeren, som vi fortsætter med.

For det næste spørgsmål er til miljøministeren stillet af hr. Morten Messerschmidt. Vi får lige gjort talerstolen klar.

Kl. 14:34

Spm. nr. S 861

13) Til miljøministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

Er ministeren enig med sine københavnske partifæller i, at Danmarks Naturfredningsforening i kampagnen på de sociale medier mod byggeriet af 2.000 nye københavnske boliger spreder »fundamentalt farlig« misinformation, jf. artiklen »Naturfredningsforening angribes for grov vildledning i opgør om Amager Fælled: »Fundamentalt farligt« i Berlingske den 5. februar 2021?

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Værsgo, hr. Morten Messerschmidt, at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:34

Morten Messerschmidt (DF):

Er miljøministeren enig med sine københavnske partifæller i, at Danmarks Naturfredningsforening i kampagnen på de sociale medier mod byggeriet af 2.000 nye københavnske boliger spreder »fundamentalt farlig« misinformation, jf. artiklen »Naturfredningsforening angribes for grov vildledning i opgør om Amager Fælled: »Fundamentalt farligt« i Berlingske den 5. februar 2021?

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:34

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Tak til spørgeren for at henlede opmærksomheden på noget, som har fyldt utrolig meget i den kommunale verden, og en særlig tak også til hr. Morten Messerschmidt for at henlede opmærksomheden på lige netop den her artikel, fordi det måske kan give lidt point på hjemmefronten for at følge ekstra med i, hvad min mand går og laver til daglig.

Jeg tror, vi i de her år skal være særlig opmærksomme på, hvordan vi i den politiske diskussion bruger tal og også fremstiller virkeligheden. Det gælder i alle sager og derfor også i den her sag om lokalplanen for Vejlandskvarteret. Danmarks Naturfredningsforening er en stor medlemsorganisation. Jeg har et rigtig godt samarbejde med dem til daglig. Det er også en forening, som har stor troværdighed i det danske samfund, og netop derfor har de også et særligt ansvar for at udlægge tingene på en måde, så man ikke kan misforstå dem, også når man har stærke holdninger, som det er tilfældet med det her eksempel. Så det er jeg helt enig med både min partifælle og mand i. Tak.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren.

Kl. 14:36

Morten Messerschmidt (DF):

Det, det konkret handler om, er jo spørgsmålet om, om man kan regne på den måde, som Danmarks Naturfredningsforening lokalt gør, men som jo også bakkes op af fru Maria Reumert Gjerding, som jeg går ud fra ministeren kender; det er jo et tidligere folketingsmedlem fra den samme blok, som miljøministeren tilhører. Det gælder den påstand, som Danmarks Naturfredningsforening kommer med, om, at København de seneste 10 år har mistet 14 pct. af sine grønne områder.

Når man sådan bevæger sig rundt i hovedstaden, kan det godt være svært at se, hvor det er de sådan fysisk er reduceret henne, for det er de nemlig ikke. Det, som Naturfredningsforeningen beregner sine ting ud fra, er, at der er kommet flere mennesker til København. Der har været en nettotilvækst på, jeg tror godt 70.000 i de 10 år, og derfor er der simpelt hen flere mennesker til at deles om de samme naturarealer. Det er jo en lidt vild måde at regne på, hvis man gerne vil tages alvorligt. Så kunne man jo, som i øvrigt Jonas Bjørn Jensen, der er politisk ordfører for Socialdemokratiet på rådhuset, gør, gøre opmærksom på og sige, at så er der også kommet 14 pct. færre biblioteker. Altså, det er der jo ikke. Der er det samme antal biblioteker; der er måske bare, når der ikke er corona, lidt mindre afstand mellem lånerne. Derfor er det jo det rene nonsens, og derfor er det jo rigtigt, hvad miljøministerens partifæller på rådhuset siger, nemlig at det er total vildledning.

Derfor er der jo også grund til at overveje, om den her privilegerede stilling, som fru Maria Reumert Gjerding's forening har, egentlig er berettiget. Altså, én ting er, at dengang fru Maria Reumert Gjerding var medlem af Enhedslisten, vidste man godt, at man skulle tage tal sådan med et gran salt, når det hele var kørt ind i sådan en eller anden form for rød propagandamaskine; fair nok, sådan er det jo. Men en anden ting er Danmarks Naturfredningsforening, som allerede med Stauning fik sin privilegerede status osv. osv. Kan vi virkelig leve med den her slags fiksfakserier derfra, miljøminister?

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 14:38

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Jeg synes egentlig, jeg prøvede at være ret klar, og jeg synes også, det er et fint citat, som hr. Morten Messerschmidt tager frem i forhold til spørgsmålet omkring biblioteker, altså at københavnere ikke har fået 14 pct. færre biblioteker. Det er også derfor, jeg synes, man skal passe på med den måde, man bruger tal på. Jeg ville ikke have formuleret mig på præcis samme måde. Men jeg synes, det er vigtigt i de her år, hvor vi også kan se, at der er splittelse, at vi i den politiske debat alle sammen gør os umage i den måde, som vi

fremstiller tingene på. Og det her er en sag, hvor bølgerne går højt, men det ændrer jo ikke på, at man også har et ansvar for den måde, man formidler tingene på, og jeg er enig med min partifælle i den sag.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren.

Kl. 14:38

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen så er jeg glad for at undertegnede, miljøministeren og miljøministerens partifæller er enige. Så er spørgsmålet, hvordan vi får det formidlet til en lidt bredere kreds. Altså, jeg vil sige, at vi jo nærmest er på den sikre side i forhold til coronarestriktionerne her i Folketingssalen, så derfor: Vil miljøministeren skrive til fru Maria Gjerding og Danmarks Naturfredningsforening og eksplicit gøre opmærksom på det ansvar, som miljøministeren her betoner, og sørge for, at Danmarks Naturfredningsforening med de privilegier, som den her forening jo altså har, fremadrettet opfører sig lidt mere anstændigt?

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 14:39

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Jeg kan godt huske dengang, hvor vi også her i salen diskuterede spørgsmålet omkring fredningsretten, og det spørgsmål ser Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet ikke ens på. Vi mener, at de hos Danmarks Naturfredningsforening skal vedblive med at have den rettighed, som ligger der. Vi er glade for det instrument, som jo stammer helt tilbage fra starten af 1900-tallet – er det 1917, så vidt jeg husker. Jeg ligger ikke inde med tal for, præcis hvordan naturarealet har udviklet sig i Københavns Kommune, men i forhold til den måde at fremstille det på, som spørgeren jo også er inde på, tror jeg, at vi ser meget ens på tingene.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren.

Kl. 14:39

Morten Messerschmidt (DF):

Der er spørgsmålet så, om miljøministeren vil give udtryk for det konkret over for misdæderen. Altså, vi har en naturfredningsforening, som miljøministeren forsvarer med hensyn til at have en privilegeret ret til at agere i forhold til fredningsbestemmelser. Så er vi tilsyneladende enige om, at man i den her konkrete sag ikke har opført sig ordentligt. Der vil det jo være meget naturligt, at miljøministeren så skriver til fru Maria Gjerding og Danmarks Naturfredningsforening og indskærper, at den slags talfiksfakseri her duer simpelt hen ikke. Vil miljøministeren det?

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 14:40

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Som sagt er det her jo en sag, hvor bølgerne er gået højt, og jeg synes sådan set, Socialdemokratiet på rådhuset fortæller meget godt, hvordan de ser på tingene. Jeg ville ikke nødvendigvis have formuleret mig på præcis samme måde, men selve hovedbudskabet i det, nemlig at man skal være varsom med den måde, man bruger tallene

på, og at man har et ansvar, når man er så stor en organisation, som Danmarks Naturfredningsforening er, er jeg enig i. Og jeg kan jo også se, at Danmarks Naturfredningsforening har læst det budskab fra mine københavnske partifæller, for de kommenterer også på det i artiklen. Så uagtet at man kan være uenig nogle gange, kan man jo godt samarbejde om andre sager.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak til miljøministeren og til hr. Morten Messerschmidt. Spørgsmålet er besvaret.

Vi går videre til det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 856, som er til ministeren for udviklingssamarbejde stillet af fru Karen Ellemann fra Venstre og med medspørger fru Ulla Tørnæs også fra Venstre.

Kl. 14:41

Spm. nr. S 856

14) Til ministeren for udviklingssamarbejde af:

Karen Ellemann (V) (medspørger: Ulla Tørnæs (V)):

Hvordan vil ministeren sikre fortsat stort dansk fokus på pigers og kvinders rettigheder i forbindelse med den kommende udviklingspolitiske strategi?

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Værsgo at læse spørgsmålet højt.

Kl. 14:41

Karen Ellemann (V):

Tak for det, formand. Hvordan vil ministeren sikre fortsat stort dansk fokus på pigers og kvinders rettigheder i forbindelse med den kommende udviklingspolitiske strategi?

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:41

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Mange tak. Og tak til begge spørgerne. Det er dejligt at komme her i salen, når der er medspørger på.

Arbejdet med den nye udviklingspolitiske strategi er netop skudt i gang, og jeg ser frem til den kommende dialog med udviklingsordførere, civilsamfund, forskere, den private sektor og partnerlande samt til de efterfølgende politiske drøftelser.

Uden at foregribe de endelige prioriteringer i den kommende strategi står det klart, at pigers og kvinders rettigheder og ligestilling er og bliver en stor dansk udviklingspolitisk mærkesag. Vi kan ikke løse de mange problemer, som verden står over for, hvis ikke vi får alle med, og hvis pigers og kvinders basale menneskerettigheder ikke respekteres. Danmark har en meget lang tradition for at forsvare pigers og kvinders rettigheder globalt, og vi ser os selv i den absolutte front, når det kommer til at kæmpe for pigers og kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder. Det skal vi absolut fortsætte med.

I de kommende drøftelser vil jeg bl.a. have fokus på, at Danmark fortsat skal støtte konkrete indsatser for piger og kvinder, eksempelvis gennem multilaterale partnere og civilsamfundsorganisationer. Det gælder navnlig i Afrika og i nærområderne, hvor piger og kvinder er særlig udsatte, og hvor danske penge kan komme mange piger og kvinder til gavn. Tak.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Fru Karen Ellemann.

Kl. 14:43

Kl. 14:46

Karen Ellemann (V):

Tusind tak for klar tale – det må man sige. Jeg kan godt forstå, at udviklingsministeren er glad for, at vi mødes i Folketingssalen og debatterer det her. Det er jeg selvsagt også som Venstres udviklingsordfører. Og vi er jo begyndt at tage hul på forhandlingerne, ikke de partipolitiske forhandlinger som sådan, men jo netop temadrøftelser, og der er naturligvis stor aktivitet hos alle interessenter. Det er positivt; det vidner om, at man bredt set bakker op om Danmarks udviklingspolitik, og det lover godt for fremtiden. Jeg er særlig glad for, at ministeren her understreger, at pigers og kvinders rettigheder er og bliver en central del af en kommende udviklingspolitisk strategi.

Med fare for at begynde at tage lidt forskud på glæderne i forhold til nogle reelle politiske forhandlinger kunne jeg godt tænke mig her i Folketingssalen at høre ministerens holdning til at prøve at være lidt specifik i forhold til tilgangen til initiativerne. Noget af det, som kendetegner, i hvert fald historisk set, dansk udviklingspolitik, er lige præcis den her realisme, men jo også en risikovillighed og også evnen til rent faktisk at sætte nogle konkrete tematikker på dagsordenen og med dem sådan set også arbejde med nogle konkrete målsætninger – altså eksempelvis hvor mange mødre dødelighedstilfælde vi sådan set vil bidrage til at få nedbragt, fordi det alt andet lige er nogle specifikke områder, hvor der er utrolig meget arbejde at gøre. Der er på grund af covid-19-situationen – det er klart – ekstra pres på, men har ministeren appetit på at arbejde både tematisk, men også meget målrettet med målbare resultater?

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:45

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Mange tak. Nu er jeg rigtig glad for, at fru Karen Ellemann bliver en del af de politiske forhandlinger, og vi har jo samlet set i Folketinget et utrolig stort og bredt politisk engagement i forhold til lige nøjagtig kvinders og pigers rettigheder. Men jeg kan ikke sige det tydeligere end det, jeg også sagde i Udenrigsudvalget, om, hvad det er, regeringen kommer med af overordnede prioriteter. Det her er en overordnet prioritet fra regeringens side. Og hvis vi går ind og kigger på, hvad der er af konkrete eksempler, vil jeg sige, at de bedste eksempler faktisk er med de meget, meget fine samarbejdspartnere, vi har på området, altså danske civilsamfundsorganisationer, men også deres samarbejde med internationale organisationer. Tak.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 14:46

Karen Ellemann (V):

Tak for det. Og det var jo også godt at høre, at det igen bliver bekræftet, at det selvfølgelig er en central del. Men ét er at sige, at det er en central del; at det er en af prioriteterne. Men det, der kunne være interessant at høre, er: Hvordan ser ministeren på, at man også i forhold til andre tematikker ikke forsømmer specifikt at udpege piger og kvinders rettigheder som indiskutabelt vigtige elementer i forhold til andre vigtige dagsordener, eksempelvis hele klimainsatsen, som vi jo også alle sammen fokuserer meget nøje på?

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:46

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Jeg kan godt garantere, at mit engagement i forhold til den udviklingspolitiske strategi vil være, at vi får en sammentænkning på tværs. Og piger og kvinders rettigheder bliver en sammentænkning på tværs, som jeg faktisk også kan se at det er i den nuværende udviklingspolitiske strategi. Og det gælder jo alle de engagementer, vi får med vores udviklingspolitiske tiltag rundtomkring i verden. Rettigheder fylder meget, og det er jo sådan, at vi som land faktisk har et lead på det her område. Så der er også store forventninger til os.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Så er det fru Ulla Tørnæs.

Kl. 14:47

Ulla Tørnæs (V):

Mange tak. Jeg er oprigtigt glad for at høre ministeren understrege, at det her tema er og bliver en overordnet prioritering for Danmark – tak for det. Personligt er jeg af den opfattelse, at vi simpelt hen ikke når verdensmålene, hvis ikke vi adresserer verdensmål nr. 5, som lige præcis handler om kvinder og pigers rettigheder i forhold til ligestilling bredt set. Jeg er også glad for, at ministeren benytter lejligheden til at understrege, at det selvfølgelig skal være tværgående i danske bistandsindsatser. Og det bringer mig så til at spørge, om ministeren vil rejse behovet for netop den her tværgående indsats, også over for de store FN-organisationer. FN kan rigtig meget, og de enkelte organisationer kan rigtig meget ude på landeniveau, men det, der desværre karakteriserer de store FN-organisationer, hvor Danmark også er en stor bidrager, er, at man typisk tænker i siloer, og ikke på tværs. Så jeg vil høre ministeren, om ministeren, forhåbentlig med afsæt i den kommende udviklingspolitiske strategi, vil bringe det med ind i drøftelserne med de store FN-organisationer.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:48

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Ja, det kan jeg love for. Det er jeg allerede i fuld gang med. Og det gælder ikke blot FN-organisationerne; det gælder også i forhold til den europæiske diskussion. Nu er jeg jo også minister for nordisk samarbejde – der indgår det også som et emne på de møder, vi allerede har haft. Og det er jo også, fordi vi som Norden har en helt særlig position og en helt særlig stemme. Og jeg har jo allerede flere gange oplevet, hvad det betyder, nemlig at når vi taler med vores nordiske stemme og vi kommer sådan forholdsvis lige efter hinanden i de store drøftelser i FN-organisationerne, så bliver der lyttet til os. Jeg er rigtig glad for, at jeg også som ny minister har fået formandskabet i det, der hedder »Call to Action«, som igen er et initiativ på tværs af 90 lande, hvor vi fokuserer helt specifikt på nogle områder i forhold til piger og kvinders rettigheder. Så det her bliver en dagsorden, som jeg som minister kommer til at tale hyppigt om.

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 14:49

risikere, at vi sådan kommer til at nå næsten frem til dem, men ikke når fuldstændig i mål.

Men jeg har lyst til at sige til fru Karen Ellemann, at vi jo har en fantastisk struktur herhjemme i det netværk, vi har tværpolitisk her i Folketinget. Her vil jeg glæde mig rigtig meget til som minister at kaste mig ind i, at vi får den brede politiske drøftelse af, hvor tæt vi så er på at opnå vores mål. Men vi flytter verden bedst, hvis vi målsætter, hvortil vi gerne vil nå hvornår.

Kl. 14:53

Ulla Tørnæs (V):

Det er godt at høre, og det er jo sådan set, hvis jeg må tillade mig at bruge det udtryk, kun fantasien, der sætter grænsen for, hvor langt man kan nå. Et godt eksempel, som jeg vil benytte lejligheden til at nævne her – et godt eksempel, synes jeg i hvert fald – var, da Danmark indgik en samarbejdsaftale med World Food Programme, altså FN's fødevareprogram, om, når man uddeler fødevarebistand til mennesker, som har brug for nødhjælp, så også at sikre, at der samtidig er tilstedeværelse af den store FN-organisation UNFPA, som sørger for oplysning om og adgang til familieplanlægning. Det var nytænkning i det store FN-system for bare ganske få år siden, og jeg vil blot benytte lejligheden til at opfordre ministeren til at gå i samme retning, ad samme vej, altså at få de store organisationer til at samarbejde og så opnå resultater ad den vej.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Tak. Ministeren.

Kl. 14:50

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Tak for det. Jeg kan jo rammesætte det, for for omkring et år siden stod de to spillere i dag sammen med min forgænger i Nairobi til Nairobi Summit sammen med rigtig mange andre lande og afgav løfter om konkrete handlinger. Vi har også den ære, at vi har en kronprinsesse her i landet, som har kastet sig meget markant ind i lige nøjagtig at være ambassadør for piger og kvinders rettigheder. Vi så det også senest i Danmarksindsamlingen i weekenden, hvor det her også havde et positivt fokus. Så ja, UNFPA er en del af det samarbejde, vi har, fordi vi jo som land har koblet os tæt op til FN's store organisationer, fordi de har stor, stor muskel.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Tak for det. Så er det fru Karen Ellemann til det sidste spørgsmål.

Kl. 14:51

Karen Ellemann (V):

Tak for det. Det er fint, at ministeren lige præcis også her taler om tilstedeværelsen i Nairobi og Nairobi Summit, for det leder mig lidt tilbage til det her med at sætte mål og få fulgt op på de indsatser, der laves. Her er det i hvert fald – tag det måske mere som en opfordring – ønsket, at man også fra dansk side er ret specifik omkring, hvordan der bliver fulgt op, når man nu laver de her aftaler og der bliver indgået det ene og det andet og det fremgår, at man lover at fremme og gøre ting. Det tror jeg kunne være en dansk specialitet: at hjælpe til, at de løfter, der bliver afgivet på diverse kæmpestore internationale møder og konferencer, bliver fulgt op.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 14:52

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Jeg har selv det samme politiske mål: at vi når i mål med det, vi sætter op som mål og handlinger. Vi har også fra dansk side den tradition, at vi sætter meget ambitiøse mål, og derfor kan vi jo godt

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Tak for det.

Spørgsmålet er besvaret, så vi går videre til næste spørgsmål, som jo har nogle af de samme personer involveret. Det er til ministeren for udviklingssamarbejde, og det er stillet af fru Ulla Tørnæs fra Venstre og med medspørger fru Karen Ellemann fra Venstre.

Kl. 14:53

Spm. nr. S 858

15) Til ministeren for udviklingssamarbejde af:

Ulla Tørnæs (V) (medspørger: **Karen Ellemann (V)**):

Hvad vil ministeren gøre for at styrke det globale samarbejde om kvinders og pigers rettigheder i udviklingslande, i lyset af at præsident Joe Biden har afskaffet »The Global Gag Rule«?

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Værsgo, fru Ulla Tørnæs, at læse højt.

Kl. 14:53

Ulla Tørnæs (V):

Tak. Vi fortsætter i samme boldgade. Spørgsmålet lyder: Hvad vil ministeren gøre for at styrke det globale samarbejde om kvinder og pigers rettigheder i udviklingslande, i lyset af at præsident Joe Biden har afskaffet »The Global Gag Rule«?

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 14:53

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Mange tak for det spørgsmål. Det bringer sådan smilet frem i mit ansigt, for det var virkelig en glædens dag, da vi for knap 2 uger siden kunne fejre, at Global Gag Rule nu var afskaffet. Jeg var rigtig glad for at kunne markere det i et fælles debatindlæg i Jyllands-Posten sammen med Folketingets tværpolitiske netværk. Det er unikt, at vi i Danmark har bred politisk enighed om seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, det, vi normalt kalder SRSR-rettighederne.

I de seneste år har Danmark arbejdet for at maksimere effekten af den i forvejen stærke danske indsats for at fremme kvinder og pigers seksuelle og reproduktive sundhed. Et langsigtet mål med dette arbejde er at skabe en stærkere alliance med progressive lande, som kæmper for piger og kvinders ret til egen krop. F.eks. arbejder vi for at beskytte de fremskridt, vi allerede har opnået i de internationale forhandlingslokaler i New York, Genève og Bruxelles. Samtidig støtter vi FN-fonde og FN-programmer, og vi øger dansk SRSR-aftryk på landeniveau via politisk dialog, konkrete projekter og strategiske samarbejder med civilsamfundet.

Dette arbejde slutter på ingen måde, selv om mere progressive vinde blæser fra USA. Det er dog forventningen, at USA's ændrede kurs vil give os en vigtig allieret og bidrage til, at flere lande vælger den rigtige side af kampen i forhold til SRSR-rettighederne.

Kl. 14:55

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 14:55

Ulla Tørnæs (V):

Tak. Nej, den slutter bestemt ikke med Joe Bidens underskrift på en annullering af Global Gag Rule. Deri er jeg fuldstændig enig.

Lad mig bare minde lidt om, hvad det er for udfordringer, vi står over for. Der er stadig væk op imod 830 kvinder eller piger, der dagligt mister livet i forbindelse med fødsel. Vi er stadig i en situation, hvor 232 millioner uønskede graviditeter finder sted. Vi er i en situation med corona, der formentlig leder til, at ekstra 2 millioner piger har udsigt til at blive omskåret, og at i størrelsesordenen 13 millioner flere piger end det, vi oplever i øjeblikket, har udsigt til at blive giftet bort før deres 15-årsfødselsdag. Så udfordringerne er mange.

Formålet med spørgsmålet her til ministeren er sådan set også at støtte ministeren i at gribe handsken og række ud, først og fremmest selvfølgelig til amerikanerne, den amerikanske administration og sikre, som ministeren ganske rigtigt understreger, at vi nu forhåbentlig kan komme videre. Nu handler det ikke kun om at beskytte og værne om de ting, vi har, altså de rettigheder, vi har, men vi kan forhåbentlig komme videre i retning af at indfri det, som man blev enige om for mere end 25 år siden i Beijing, men også andre vigtige rettigheder, som er blevet tilbagerullet de seneste år.

Så der skal lyde en stærk, stærk opfordring til ministeren om at gribe handsken, tage fat i den amerikanske administration, men også række ud til nogle af alle de bidragydere, som stod klar, da Donald Trump smækkede kassen i, og her tænker jeg særlig på nogle af de store amerikanske fonde. Det er vigtigt, at der også er en stærk europæisk stemme, som siger: Bliv om bord, der er nok at kæmpe for – jævnfør bare en række af de nøgletal, som jeg havde mulighed for at liste op her.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:57

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Mange tak for det opfølgende spørgsmål. Jeg er helt enig i, at udfordringerne er rigtig mange, og som jeg også sagde, når vi slet ikke i mål, hvis ikke vi har fokus på det her område, omkring pigers og kvinders rettigheder. Det var et enormt tilbageslag for det, vi havde vundet, at Trumpregeringen gjorde det, de gjorde i forhold til The Global Gag Rule. Det er også derfor jeg siger: Det var en virkelig glædens dag, og det var det for os alle sammen her i Folketinget, og derfor var det også dejligt, vi kunne gå ud så samlede på det her område. Så det der med at tage handsken op og kæmpe sagen gør jeg, og det gør vi, og det gør vi selvfølgelig også med den stemme, vi også har sendt til verden, ved at vi har et netværk her i Folketinget, som gør, at vi i den grad står sammen. Det tror jeg både når til Bidenadministrationen, og det tror jeg når til alle andre interessenter. Det vil jeg i hvert fald gøre mit til.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Så er det fru Ulla Tørnæs.

Ulla Tørnæs (V):

Det håber jeg i hvert fald kommer til at ske, og jeg håber også, at ministeren vil række ud til den nye administrator i det amerikanske Danida, altså USAID. Det er jo dem, der kommer til at forvalte budgetlinjerne ud fra de amerikanske prioriteter. Men jeg kunne også rigtig godt tænke mig, at ministeren prøver at omsætte de fine ord til handling. Ministeren talte om det nordiske samarbejde, det er rigtig, rigtig vigtigt. Det europæiske samarbejde er bestemt også vigtigt, og der ser vi jo desværre tilbageslag på hele den her dagsorden i en række europæiske lande, senest med Polen i spidsen. (*Fjerde næstformand (Trine Torp):* Ja tak. Ministeren.) Men det, jeg egentlig ville spørge om, var, om ministeren ville prøve at række ud til den alliance, der hedder She Decides, som opstod i kølvandet på genindførelsen af The Global Gag Rule tilbage i 2017.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 14:59

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Jeg synes, at lige nøjagtig det sidste spørgsmål her med She Decides jo er et rigtig godt billede på, hvordan det var: at vores likemindede lande stod sammen, da der var et meget stor beløb, der forsvandt fra en meget stor donor, som havde en meget stor indflydelse og også en negativ indflydelse på lande, vi egentlig har understøttet udviklingsbistandsmæssigt i mange år, hvor vi undrede os over, at de pludselig stod på Trumps side. Så ja, vi har fået samlet mange positive kræfter, og det er klart, at dem bygger vi videre på. Jeg tror, at det, at USA og Bidenadministrationen har meldt så hurtigt ud, glæder os alle sammen utrolig meget, og det sender et virkelig klart signal, men det er klart, at hvad der er opbygget i de 4 år, hvor Trump var præsident, bygger vi stadig væk videre på.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Så er det fru Karen Ellemann.

Kl. 15:00

Karen Ellemann (V):

Tak for endnu en bekræftelse af, at det er en stærk og klar kurs, som fortsætter, også med en ny udviklingspolitisk strategi. Det er vigtigt.

Her i de foregående runder har vi talt meget om likemindede lande, altså lande, der har de samme værdier, som vi har, i forhold til det her med at mene, at det selvfølgelig er en grundlæggende menneskerettighed, at en kvinde må bestemme over sin egen krop, bestemme, hvor mange børn man skal have, og hvem man skal have dem med, om man skal giftes, hvornår man skal giftes og alt det, som vi her i Danmark tager som en selvfølge, men som bestemt ikke er det i resten af verden. Og det er jo blevet værre – det må vi konstatere – selv i Europa, som fru Ulla Tørnæs også nævnte.

Derfor kommer mit spørgsmål også til at kredse lidt omkring, hvordan ministeren ser på ministerens rolle i forhold til at prøve at få nogle af modstanderne i tale, altså hvilket ansvar ministeren som en sand demokrat ser sig selv bære i forhold til rent faktisk også at prøve at få en dialog med modstanderne.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:01

Kl. 15:04

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Jeg føler, at et af mine største ansvarsfelter er at tage den kritiske, diplomatiske dialog, når det giver mening. Som fru Ulla Tørnæs sagde, er der også en række europæiske lande, og hun nåede kun at nævne Polen, men jeg kunne godt have fortsat landerækken. Vi er i regeringen fuldstændig bevidste om, hvor der er den her form for konservative holdninger til rettigheder for piger, kvinder og minoriteter i det hele taget. Så det bliver et væsentligt element for mig i mit virke at tale den sag.

Det er rigtigt, som fru Karen Ellemann siger, at der er nogle ting, som vi tager som selvfølgeligheder, men vi bliver godt nok blæst i nakken med, at det ikke er selvfølgeligheder. Der er, fuldstændig som spørgerne siger her, lande, der er tæt på os, lande, der er medlem af EU, som slet ikke står stejlt på de holdninger, der ellers ligger i regelsættene for rettigheder inden for EU.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Fru Karen Ellemann.

Kl. 15:02

Karen Ellemann (V):

Tak for det. Hvis vi ud over det store arbejde, der naturligvis ligger i vores europæiske familie, og som både regeringen har fokus på – og tak for det – og som også vi her i Folketinget har fokus på, og som man også har fokus på i de forskellige netværk, så har udviklingslandene selvfølgelig også en rolle at spille her.

Når vi samles og forhåbentlig snart igen fysisk kan stå over for hinanden, så har ministeren til gode at erfare, hvad der sker, når man siger ting, der rent faktisk kan opleves som enormt stødene for andre, og hvor mørklægningsgardinet så at sige nærmest bare bliver rullet ned, og man simpelt hen ikke vil have dialogen. Det er blot en advarsel til ministeren: Hav et positivt sind, og vær forberedt, men insister på dialogen.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:03

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Man kan sige, at man i denne tid, hvor vi ikke rejser, en gang imellem godt kan have fornemmelsen af, at dem, man samtaler med på videokonferencer, nærmest slår skærmen og højtaleren fra, når man taler. Men jeg taler, og det har jeg allerede gjort flere gange over for afrikanske kolleger, som jeg ved har en holdning, som er i modstrid med det, der er Danmarks, regeringens og Folketingets samlede holdning til kvinder og piger og rettigheder.

Jeg er meget glad for spørgsmålene i dag, men det viser jo, hvor galt det går for den enkelte kvinde, når der opstår politiske rammesætninger, som er anderledes end det bedste, og de tal, som Marie Stopes International kan fremvise over konsekvenserne af The Global Gag Rule over de sidste 4 år, er jo forfærdelige.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak for det. Så er det fru Ulla Tørnæs for det sidste spørgsmål i den her runde.

Ulla Tørnæs (V):

Konsekvenserne er forfærdelige. Det har ministeren fuldstændig ret i, og derfor er jeg faktisk rigtig, rigtig glad for, at vi her i dag for mit vedkommende har haft den første sådan direkte dialog med ministeren omkring de her spørgsmål. Jeg er glad for, at ministeren har bekræftet, at det er højt på dagsordenen, og at det i den kommende udviklingspolitiske strategi ikke alene kommer til at handle om klima, som selvfølgelig er vigtigt, men man kan ikke tale klima, uden at man også indtænker kvindernes muligheder for at bidrage til en bæredygtig udvikling i udviklingslandene.

Så bare en afsluttende tak for det, hr. minister. Og hvis der er brug for en dialog med både Venstres ordfører på området og også understregede, så er vi altid til rådighed. Tak.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak for det. Så er det ministeren.

Kl. 15:05

Ministeren for udviklingssamarbejde (Flemming Møller Mortensen):

Det takker jeg naturligvis for. Det er ikke blot ord, jeg hører, men jeg kan også mærke, at det er reelt ment. Det er jo et spørgsmål om, at vi skal trække på alle de kompetencer og alle de nuancer og alle de erfaringer, man har høstet som medlem af Folketinget og også i positioner af at have været ministre og have været i kritisk diplomatisk dialog. Så jeg tager det med. Som jeg sagde i min indledning: Det her er et område, hvor Danmark har en førerposition. Det siger vi til os selv vi har. Men jeg er allerede blevet bekræftet i det fra folk udefra, altså at det har vi. De har forventninger til os. De har forventninger til, at vi har kontinuitet og stringens og klar tale på det her område. Det glæder jeg mig til at drøfte i den udviklingspolitiske strategi, men også til at drøfte det med netværket her i Folketinget, som er en muskel uden lige, synes jeg. Tak.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak til ministeren for udviklingssamarbejde, og tak til fru Ulla Tørnæs og fru Karen Ellemann som spørgerne.

Og da det næste spørgsmål er udgået, er spørgetiden hermed afsluttet.

Kl. 15:06

Spm. nr. S 859

16) Til ministeren for udviklingssamarbejde af:

Ulla Tørnæs (V):

Er ministeren enig i, at der er behov for at styrke indsatsen for at få piger i udviklingslande tilbage i skole i kølvandet på covid-19-pandemien?

(Spørgsmålet er udsat til næste spørgetid).

Kl. 15:06

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Udvalget for Forretningsordenen har afgivet:

Betænkning og indstilling om ændring af forretningsordenen for Folketinget. (Oprettelse af Epidemiudvalget som nyt stående udvalg). (Beslutningsforslag nr. B 155).

Betænkningen og indstillingen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 11. februar 2021, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:07).
